XXII. évfolyam 1. szám

Ára: 1 forint

1966. január 6

Ludas Matyi

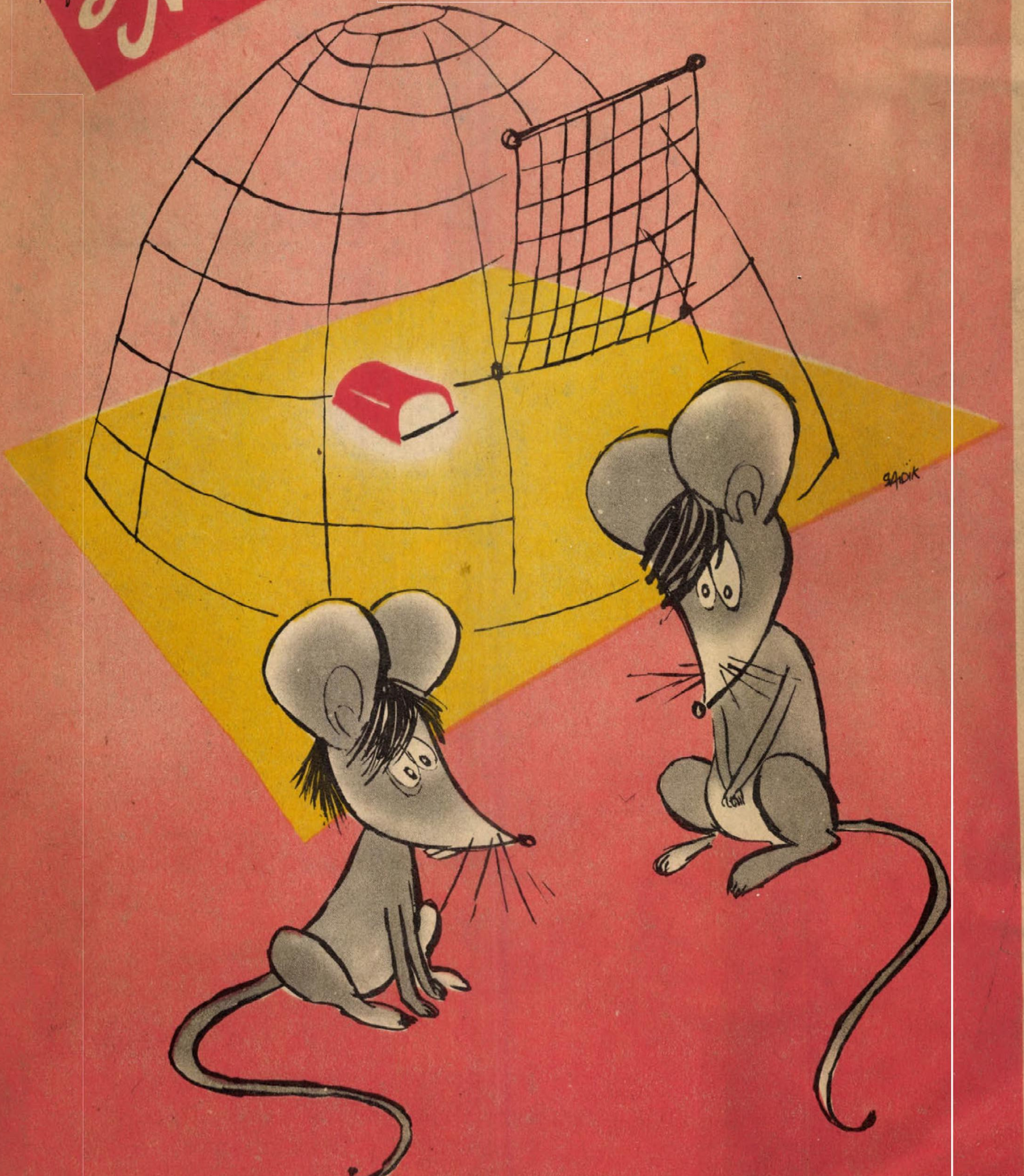

Sajdik Ferenc rajza

— *Milyen hamar elkezdték a spórolást! Máris kicserélték a sajtot szalonnára!*

Brit szankciók Rhodesia ellen

Fülöp György rajza

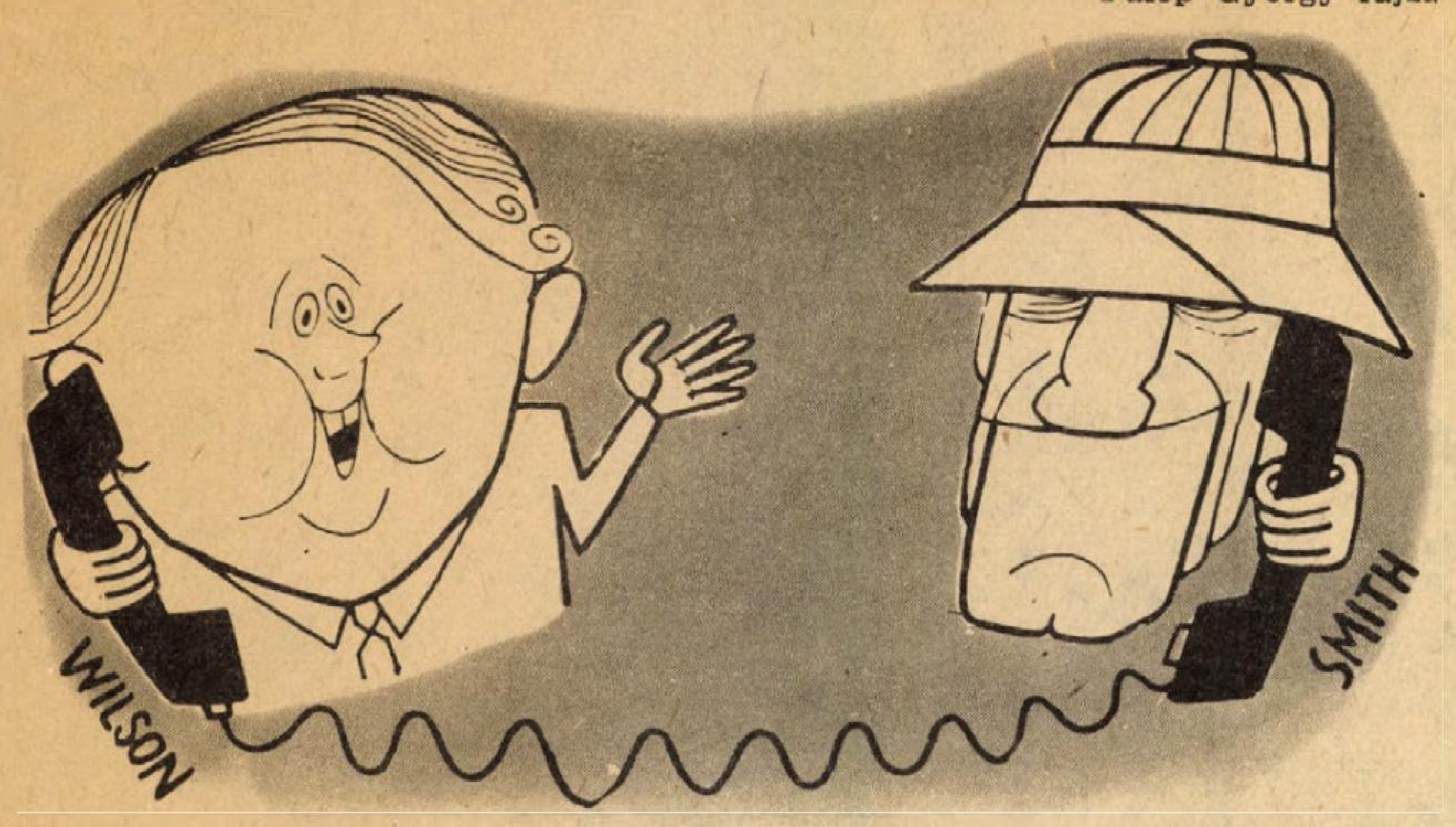

Wilson: Én úgy teszek, mintha mérges lennék, te pedig tégy úgy, mintha megijednél!

Téli forgalom

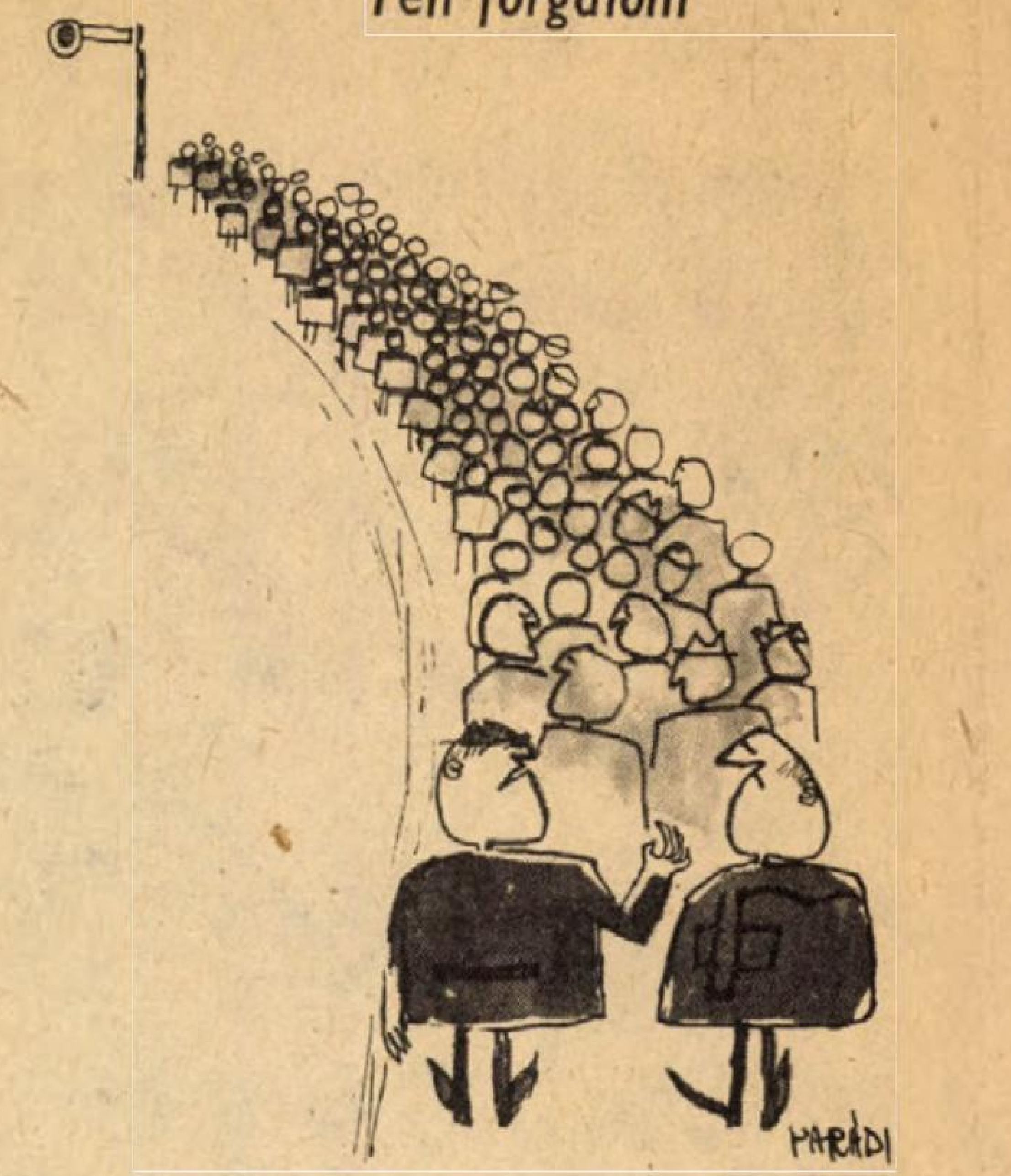

– Maga még emlékszik rá, hogy néz ki egy busz?

A klikk

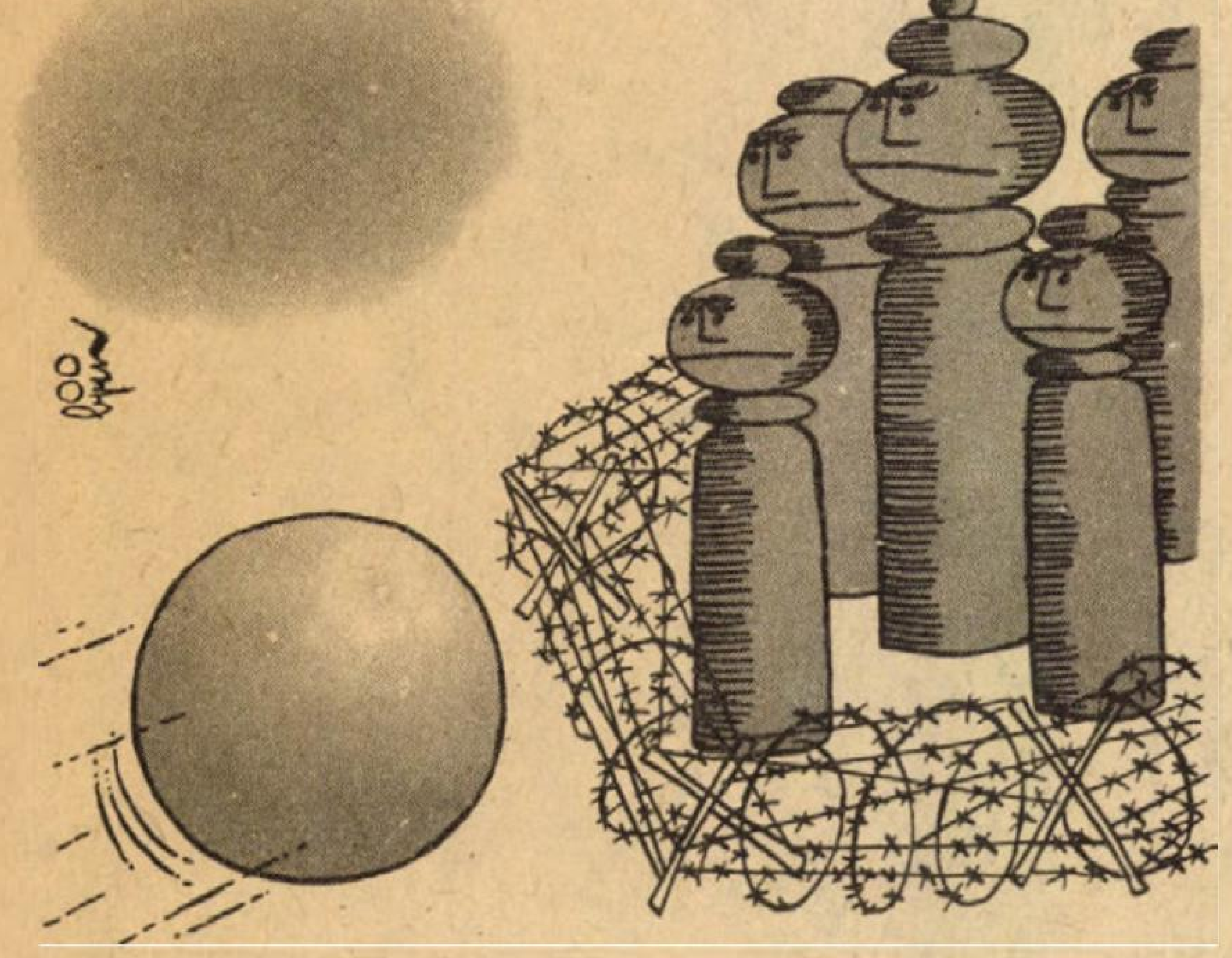

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KÉT KIS VILLAMOS-ÜGY

1

Mi, budaiak, akik a Thököly út környékén dolgozunk, s mindennap a város egyik végéből a másikba utazunk, az új Erzsébet-híd megnyitása után reménykedve vártuk, hogy a 44-es villamossal, egyszeri átszállással, gyorsabban fogunk eljutni a munkahelyünkre, s onnan haza. Eleinte így is volt. Egy idő óta azonban *megritkultak a 44-es járatok,* és ma már ott tartunk, hogy szívesebben utazunk többszöri átszállással a Margit-hídon keresztül, mert gyorsabban érünk be munkahelyünkre, mintha a ritkán közlekedő 44-essel utaznánk, amelyre – zsúfoltsága miatt – sokszor nem is tudunk felszállani.

Nem lehetne visszaállítani a régebbi, sűrűbb járatokat, vagy a Szarvas térig sokszor üresen közlekedő villamosok útvonalát a Moszkva térig meghosszabbítani?

A Földtani Intézet Budán lakó dolgozói

2

Majoros Zsigmondné olvasónk (Bp., XIII., Hegedűs Gyula u. 102.) megírta, hogy reggel fél 7 és 7 óra között a Margit-híd pesti hídfőjénél igen nagy a tumultus a 15-ös villamos megállójában.

Kérésünkre a Fővárosi Villamosvasút forgalmi főosztálya utasszámlálást tartott, s megállapította a panasz jogosságát. A zsúfoltság enyhítésére a reggeli csúcsforgalmi időben egy motorkocsival sűrítették a járatot, olvasónknak pedig levélben köszönték meg az utasok érdekében tett közérdekű bejelentését.

VLADIMIR SZLAVKIN

IDILL AZ ISKOLAPADBAN

A matematikatanárt várták, aki egyúttal az osztály főnöke volt. Már majdnem negyedórát késett. Az elkövetkező óra unalma már előre ránehezedett a padban ülőkre. Az egyik nagyokat ásított, a másik cigarettára gyújtott, a harmadik pedig lenge ruházatú nőcskéket gusztált egy képeslapban.

– Késik az öreg – jegyezte meg valaki. – Inkább moziba mentem volna.

– Én ki nem állhatom ezt a kopaszt, túl sokat macerál bennünket – állapította meg a szomszédja.

Egyszerre vége lett a csendnek, és csak úgy röpködtek a hangos megjegyzések:

– Annyi házifeladatot ad fel, hogy néha éjszaka is gürcölök!

– Kiválasztja a legnehezebb példákat!

– Engem behívatott a tanáriba, és lelki prédikációt tartott a magaviseletről, a moziról és a cigiről.

– Már egy cigit sem szívhat el szegény diák!

– És az a folytonos pénzkunyerálás! Hol formaruhára, hol tornaruhára, hol kirándulásra, hol születésnapra!

– No és a kivételezés?! Az egyikre pikkel, a másikat pedig babusgatja!

– A babusgatásról egy remek vicc jutott eszembe! – szólalt meg egy kis emberke a hátsó padban.

– Halljuk! Halljuk! – hangzott mindenfelől.

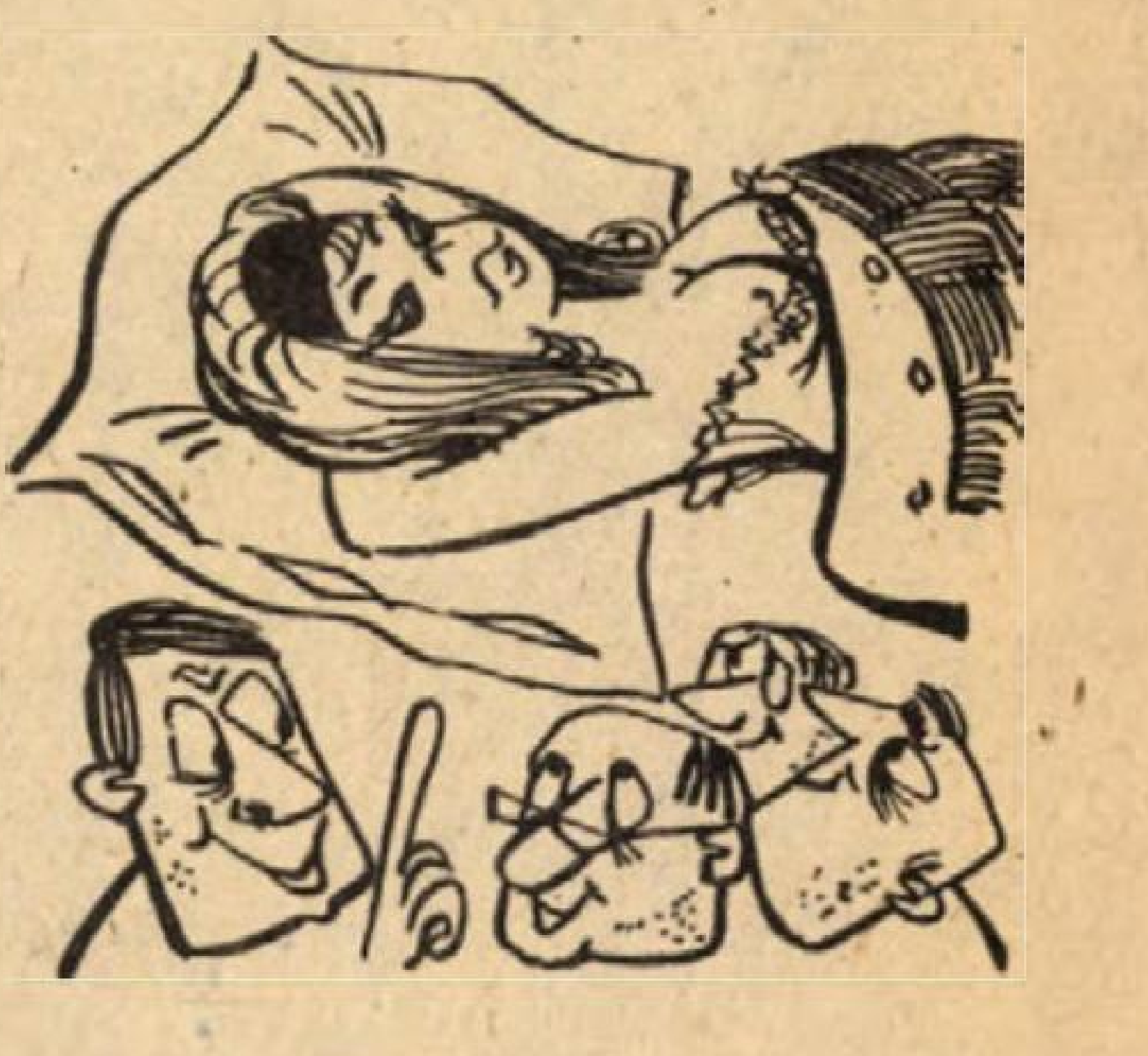

– A csinos kis Éva nászéjszakáján történt...

Ebben a pillanatban belépett az osztályfőnök. A viccmesélő hirtelen elhallgatott. Mindenki felállt.

– Üljenek le! – szólt a tanár. – Üdvözlöm önöket, és köszönöm, hogy ilyen szép számmal jelentek meg a szülői értekezleten.

Oroszból fordította: Gerényi Tibor

ÍRÁSTUDÓ MŰVÉSZ...

Az egyik ismert amerikai filmszínész, Tommy Sands betörte az orrát Mr. Kevin Thomas filmkritikusnak, amiért az rossz kritikát írt róla. A kedvezőtlen bírálat kilenc hónappal a tettlegesség előtt jelent meg!

— Sands egy kissé lassan olvas! — jegyezte meg a kritikus, mialatt elsősegélyben részesítették...

Se nem halad, se nem áll
az ember, csak vegetál,
kenderkóc az esze már,
dohog, köhög, nyálzik,
ballag mint a rest ökör,
pempő izmok, füst ököl,
medicinát früstököl,
dunyha alatt fázik.

Rég elhangzott a tyuhaj,
szelíd rongy lett a duhaj,
selyem haj is ma cudar
szálkája a halnak;
de jó lenne lenni még,
de jó lenne tenni még,
inni még és menni még
részegen a falnak!

Elferdült a tengelyed,
nincs már cécó rend helyett,
loboghatnak pendelyek,
villoghatnak térdek, —
verje meg a Jehova,
mindig indulsz, de hova?
mindig akarsz, de soha
nem lesz abból vétek!

Török Rezső

Veszélyes csúcs

Endrődi István rajza

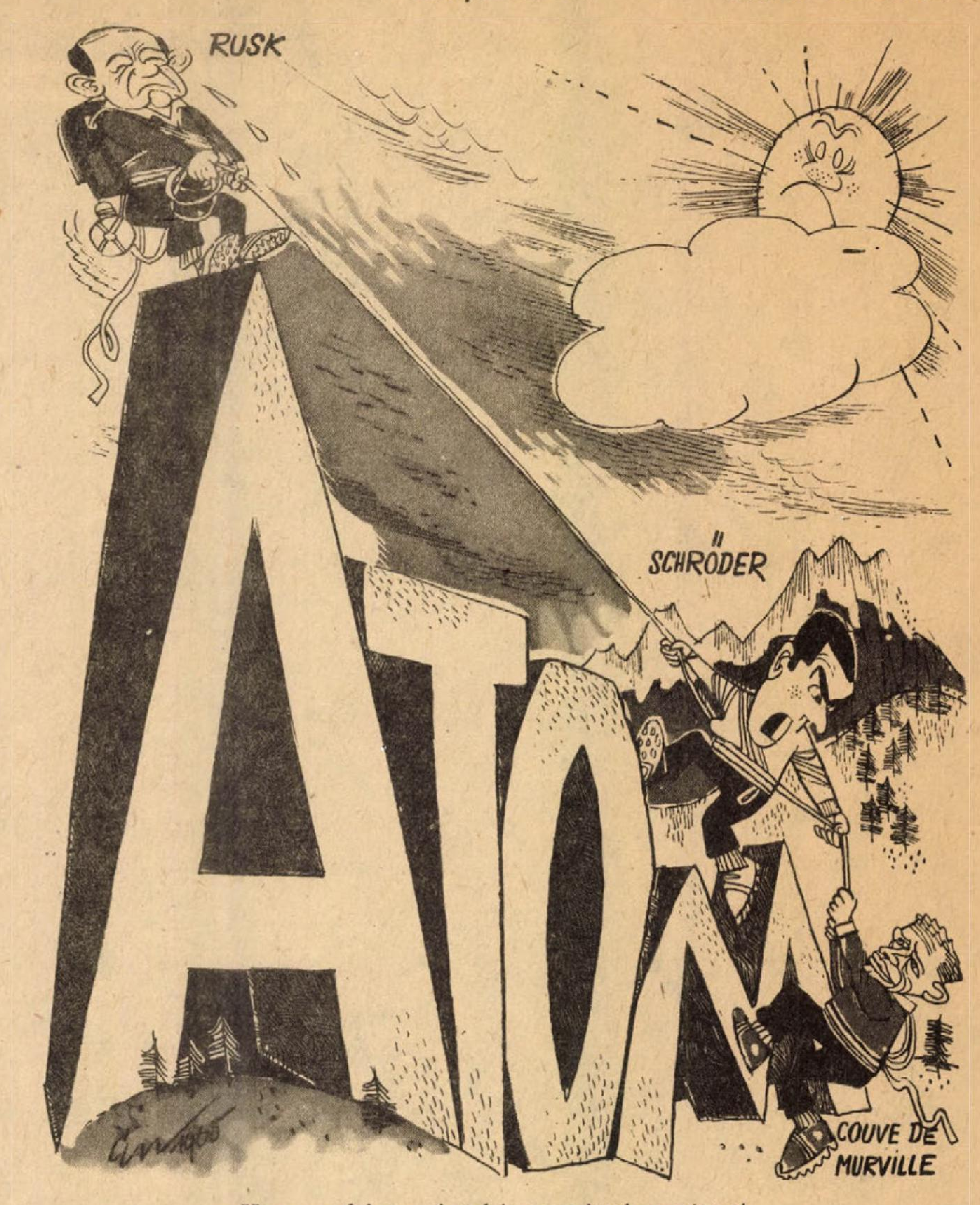

– Ha maga folyton visszahúz, sose jutok a csúcsra! . . .

Mit csináljon az ember a világűrben?

A fenti nagyfontosságú kérdés a huszadik század második felében meredt az emberiség elé. Mert szép dolog, hogy űrhajókat építünk, kutatjuk a Hold, a Vénusz, a Mars titkait, egyedül vagy párosan repüljük körül öreg Földünket, ki-kilépünk a csaknem anyagtalan térbe, valószínű, hogy még ebben az évszázadban eljutunk a Holdra, s talán a bolygóközi térben is röpdösünk, hogy meglátogassuk valamelyik szomszédunkat, sőt, az is elképzelhető, hogy a távoli jövőben elhagyjuk naprendszerünket, s galaktikánk térségeiben tárulkozunk ki a végtelennek, ismétlem, mindez szép dolog, de ezzel még nem feleltünk a kérdésre: mi a csudát csináljunk a világűrben?

Szerencsére, az emberi géniusz mindig utat tudott mutatni a világnak, s így van ez most is, amikor a világegyetem végtelen mélységei előtt áll, sőt, repül a diadalmas ember. Az amerikai űrrandevú résztvevői a hírek szerint néhány figyelemre méltó tettel vonták magukra a földi ellenőrző állomások és egymás figyelmét. Schirra kapitány kis harmonikát csempészett magával a Gemini 6-ba, s azon eljátszotta a „Csengj, harang!” című dalocskát, s játékát Stafford űrutastárs csengettyűvel kísérte. A randevú alatt pedig, amikor a két űrhajó egymás mellett haladt, Schirra, a tengerésztiszt egy kis táblát mutatott fel Borman gyalogostisztnek ezzel a felírással: „Le a hadsereggel!” A gondosan felkészült Borman sem maradt adós, az ő táblájának ez volt a szövege: „Le a haditengerészettel!” Az ugratás ezzel befejeződött, Schirráéknak le kellett szállniok.

Talán ennyi is elegendő annak tisztázására, hogy milyen módon kell humanizálni a világűrt, milyen berendezési tárgyakra van szükség ahhoz, hogy az ember otthon érezze magát a világtér roppant útjain. Vízre például feltétlenül szükség van, nemcsak azért, mert a világűr rendkívül vízszegény, hanem azért is, hogy legyen mit tréfából űrhajóstársunk nyakába önteni. Vízhiány esetében akármilyen ragasztó jó arra, hogy az űrsisakot hozzáragasszuk az űrruhához. Fontos az is, hogy a hosszú intergalaktikus utazások alatt tovább tudjunk totózni és lottózni. Jól jön az a kis nyeremény még a gömbhalmazok között is. A nemzetközi politika iránt érdeklődő űrhajós persze újságot is akar olvasni, anélkül nem ízlik a reggeli. Elő kell fizetni tehát a napi- és hetilapokra, s fontos, hogy az újságkihordás zavartalan legyen. Ez kiadóhivatali és postai kérdés, tehát könnyen megoldható. Fontos, hogy minél tágasabbak legyenek az űrhajók, minél több ember férjen beléjük, mert megfelelő tömegesítés nélkül szinte leküzdhetetlen nehézségek előtt állnak a pletykálkodók. Meg kell teremteni az előfeltételeit annak is, hogy fennakadás nélkül tudjunk továbbra is bélyeget gyűjteni, vicceket mesélni, összeveszni, másokat szidni, barkácsolni, rádiózni, udvarolni, tévézni, táncolni, magnózni, hogy csak néhány példát említsek.

Mindenek felett azonban a kártya a legfontosabb. Sok millió fényévnyi távolságra történő utazást el sem lehet képzelni ulti, kanaszta és csapd-le-csacsi nélkül.

Feleki László

Kényszerképzet

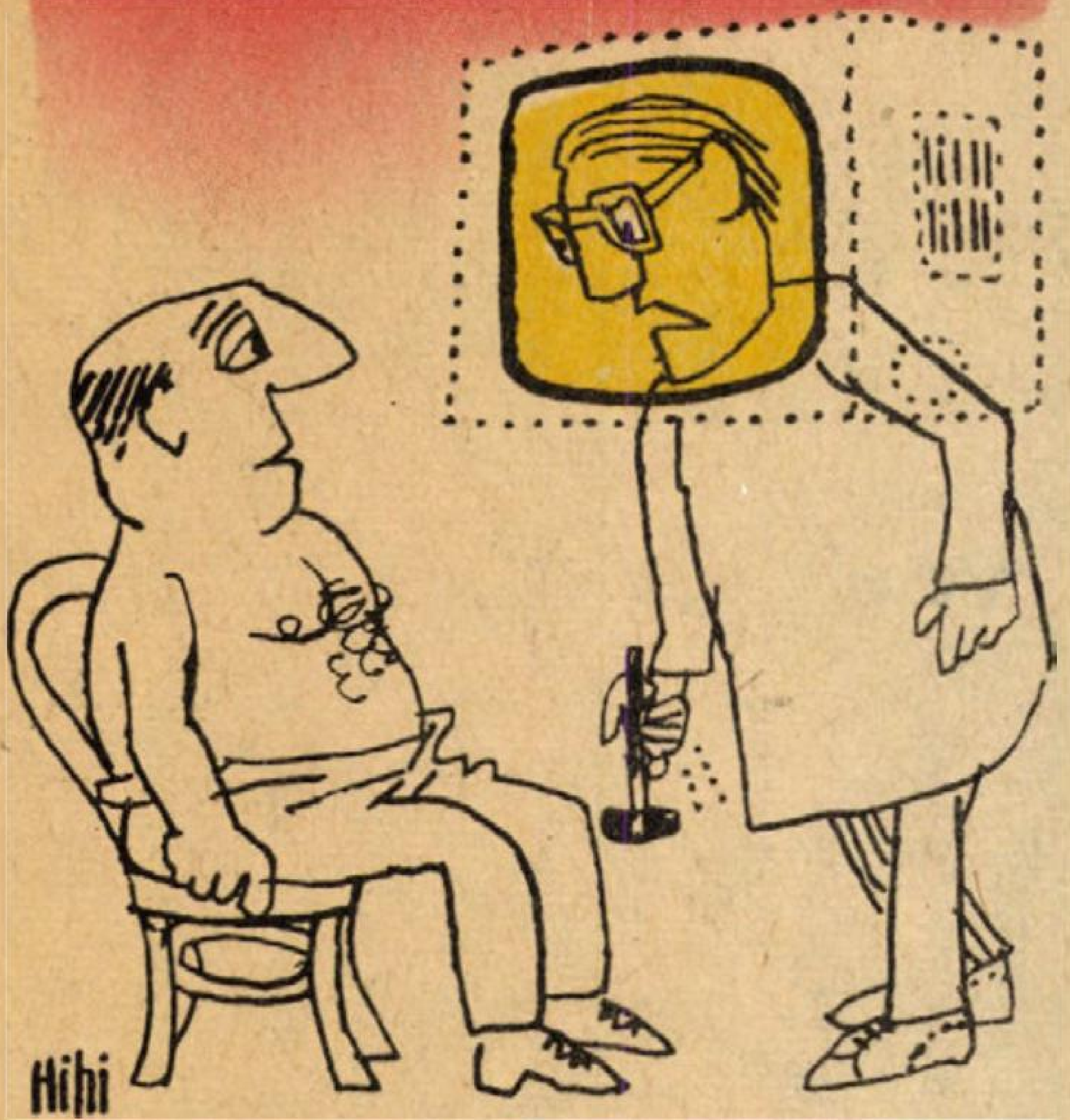

– Magának többet kellene mozognia, sétálnia . . .

Rossz előérzet

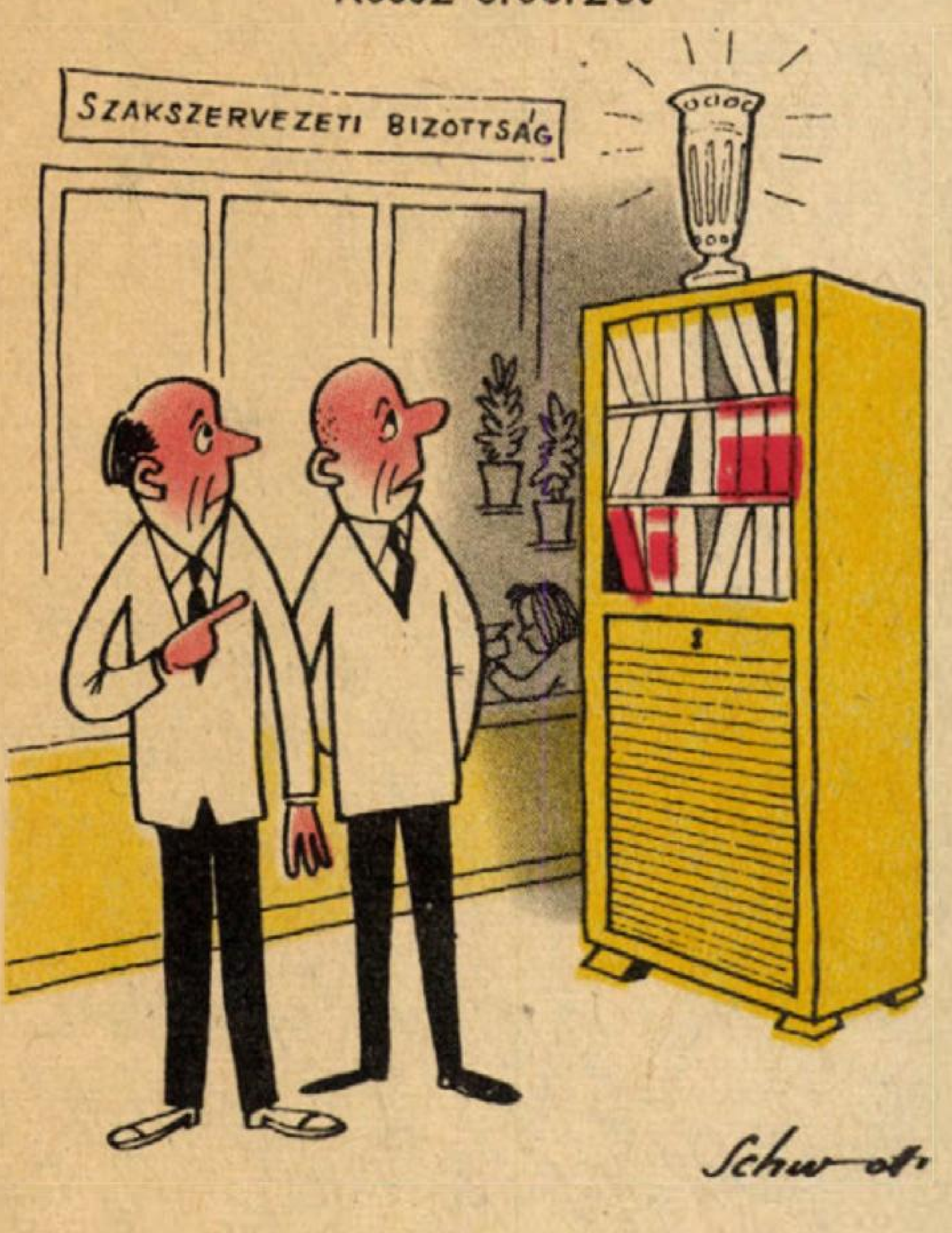

– Vajon melyikünk nyugdíjajándéka ez a kristályváza?

A MÁNIÁKUS

Sajnos, nem szolgálhatok megnyugtató hírekkel Géza barátunk állapotáról. Az igazat megvallva, nekem már régebben feltűnt, hogy kicsit túl nagy szenvedéllyel éli bele magát a krimikbe, túlontúl komolyan veszi a mozi, a rádió, a televízió bűnügyi történeteit. De arra még álmomban sem gondoltam, hogy idáig fajulhat a dolog . . .

Bizonyos tünetek már az Angyal-sorozatnál mutatkoztak nála, Leclerc felügyelő aztán végképp az agyára ment szegénynek. Most már ott tart, hogy csak bűnözőket és áldozatokat lát maga körül, egyszerűen nem vesz tudomást a mi eseménytelen, szolid, hétköznapi életünkről. Éjt nappallá téve valami titokzatos bűntett után nyomoz. Leskelődik, szimatol, adatokat gyűjt, gyanúsít . . .

Hol végezheti a szerencsétlen? Előbb-utóbb a diliházban.

A felesége meséli, hogy még aggasztóbb a magatartása a munkahelyén. Gyakran a hivatalos idő lejárta után is bent marad, kiüríti a papírkosarakat, nagyítóval tanulmányozza az odadobott fogalmazványokat, lejárt villamosjegyeket. Megfigyelték, hogy a határidő naplójába köröket rajzol, megszámozza és színes ceruzával köti össze őket. Keresztkérdésekkel gyötri a takarítónőket és sűrűn szegődik egyik-másik kollégájának a nyomába. Kabátgallérját felhajtva, az orrán napszemüveggel oson utánuk a folyosókon, az irodákban . . . Legutóbb egy amatőr fényképet mutogatott mindenkinek, amelyen egy állatkerti medve volt látható, és az iránt érdeklődött, hogy erről kinek mi jut eszébe. Egyre inkább az a rögeszméje, hogy ő mesterdetektív.

Ezek után már szinte meg sem lepődtem, hogy amikor a minap összetalálkoztunk a Körúton, Géza óvatosan körülpislogott, aztán a fülemhez hajolt:

— Pszt, öregem! Már csaknem valamennyi szál a kezemben van! A csalétket is elhelyeztem, az ürgék rövidesen besétálnak a kelepcébe. Csak egy alibinek kell utánajárnom, mert . . .

Hirtelen elnémult, felnézett a Hungária épület kupolájára, diszkréten felkacagott és búcsú nélkül elsietett. Összeszorult szívvel, sokáig bámultam utána, míg csak rokonszenves alakja el nem tűnt a járókelők forgatagában. Drága cimborám, ez már a vég kezdete . . .

*

A ma reggeli lapban olvasom, hogy Géza vállalatánál letartóztattak egy népes bűnszövetkezetet. Félmilliót sikkasztottak és ugyanannyit loptak. Bűnös üzelmeiket három éven át folytatták. Géza orra előtt.

Kürti András

Pusztai Pál rajza

Jucika ködben

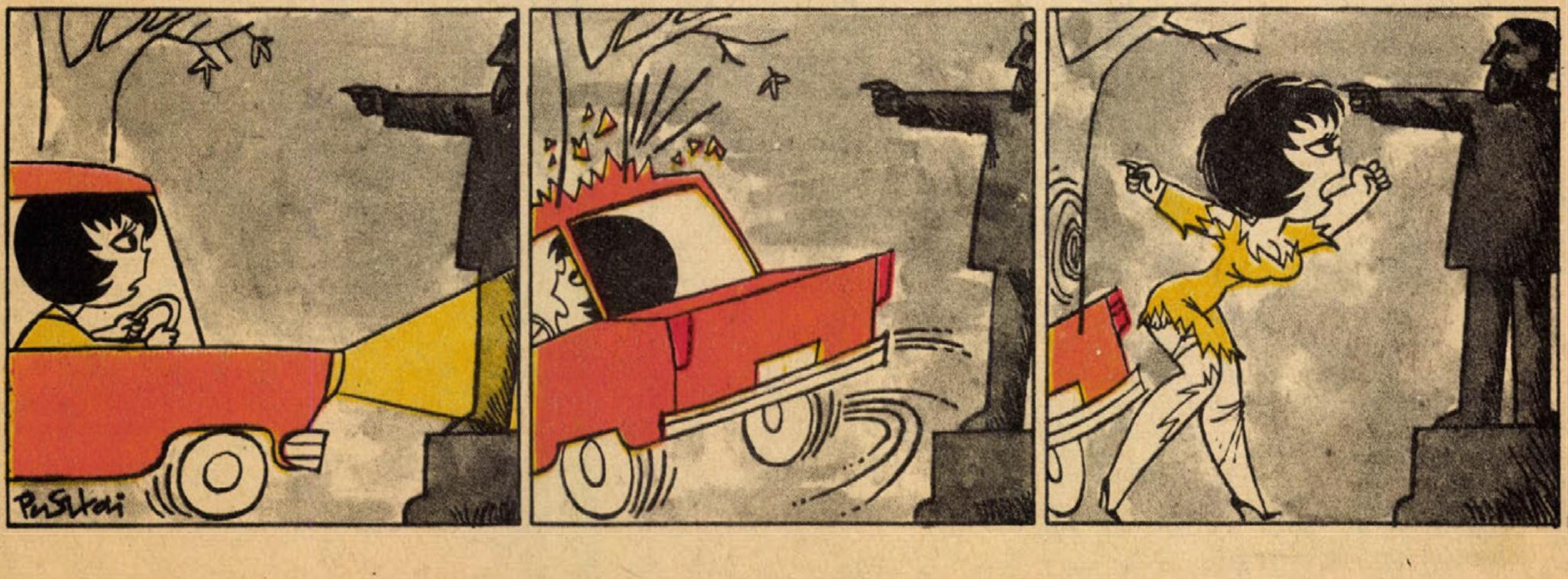

Pesti tudósítónktól

Érdekes szövegű hirdetést vettem észre a villamoson: *„Apunak cigit, öcsinek csokit Közért automatákból!”* Ez a hirdetés figyelemreméltó képet ad a család belső életéből és a sokat emlegetett egyenjogúságból. Mert az kétségtelen, hogy aput megilleti a cigaretta, öcsit pedig a csoki, de nem kaphatna valamit anyu is? Legalább egy porrongyot vagy fazekat...

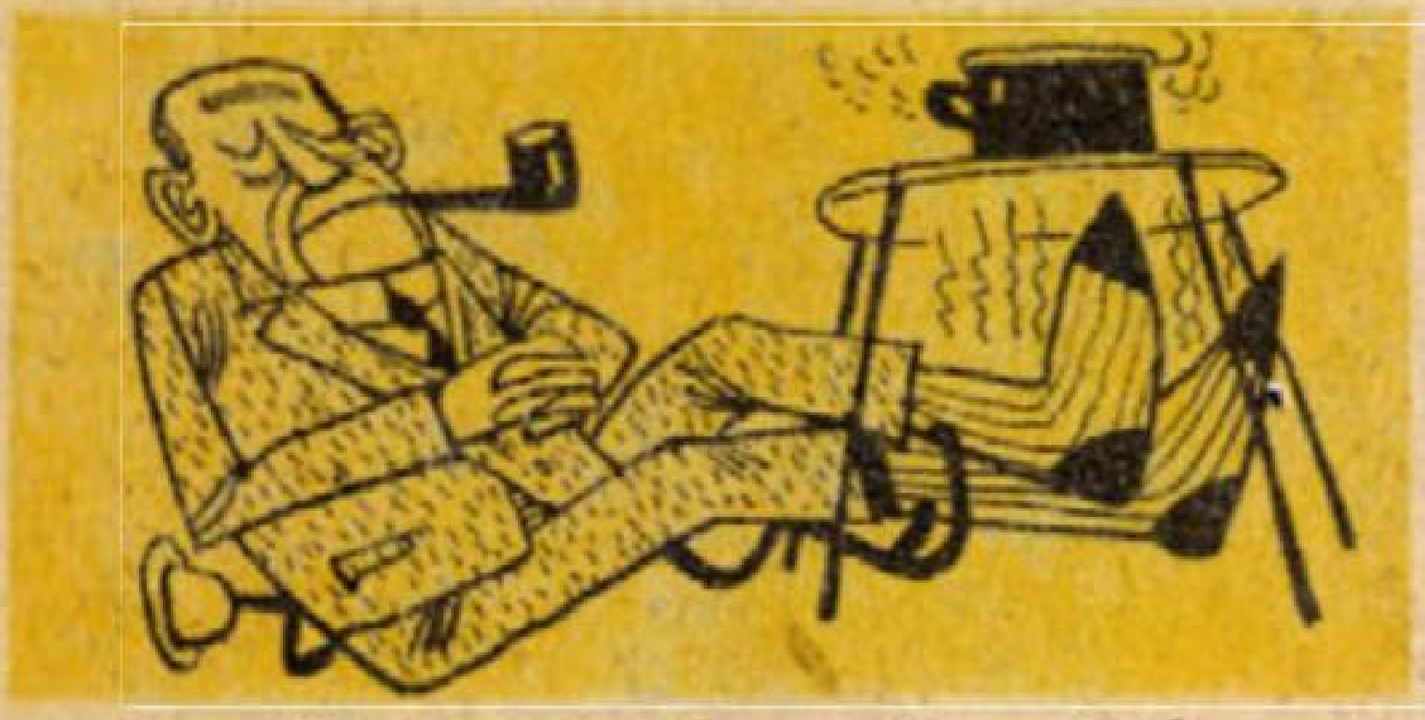

Az öltözködés gépesítése is rohamléptekkel halad előre. Olvasom, hogy Svédországban „önjavító cipősarok” *került forgalomba. Rugószerkezet löki le az elkopott sarkot és — idézek —* „a rejtett tartalékból újat tesz helyébe”. *Egy angliai hír villanyfűtésű zokniról számol be. Nem kellene feltalálni a fotocellás cipőzsinórt, amely elszakadás előtt csenget?*

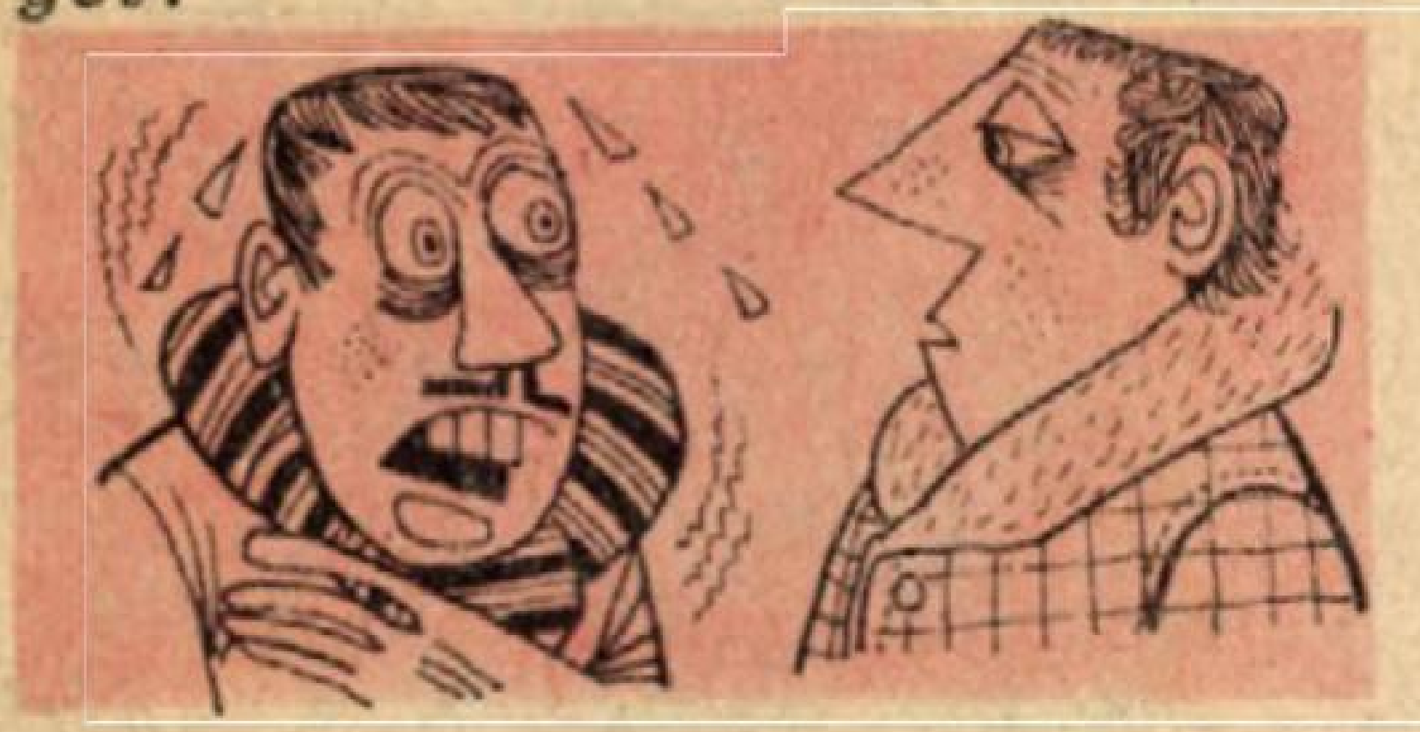

Hipochonder barátommal találkoztam. Elgyötört arccal nézett rám.

— Mid fáj? — kérdeztem részvevően.

— Semmim! — rázta a fejét, majd aggodalmasan kérdezte: — Mitől lehet ez?

f. l.

Ez az év is jól kezdődik...

Fülöp György rajza

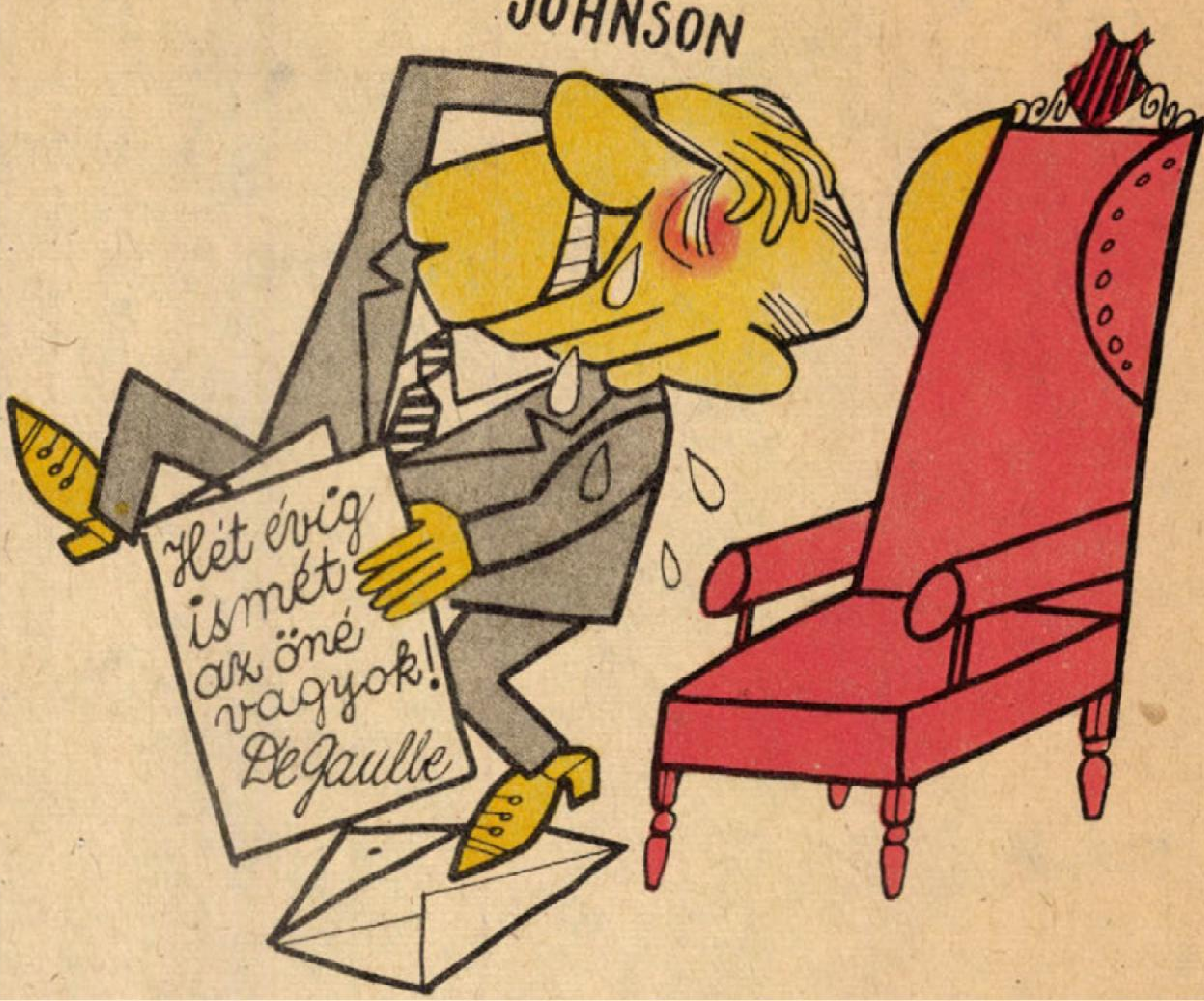
JOHNSON
Hét évig ismét az öné vagyok! De Gaulle

A puritán

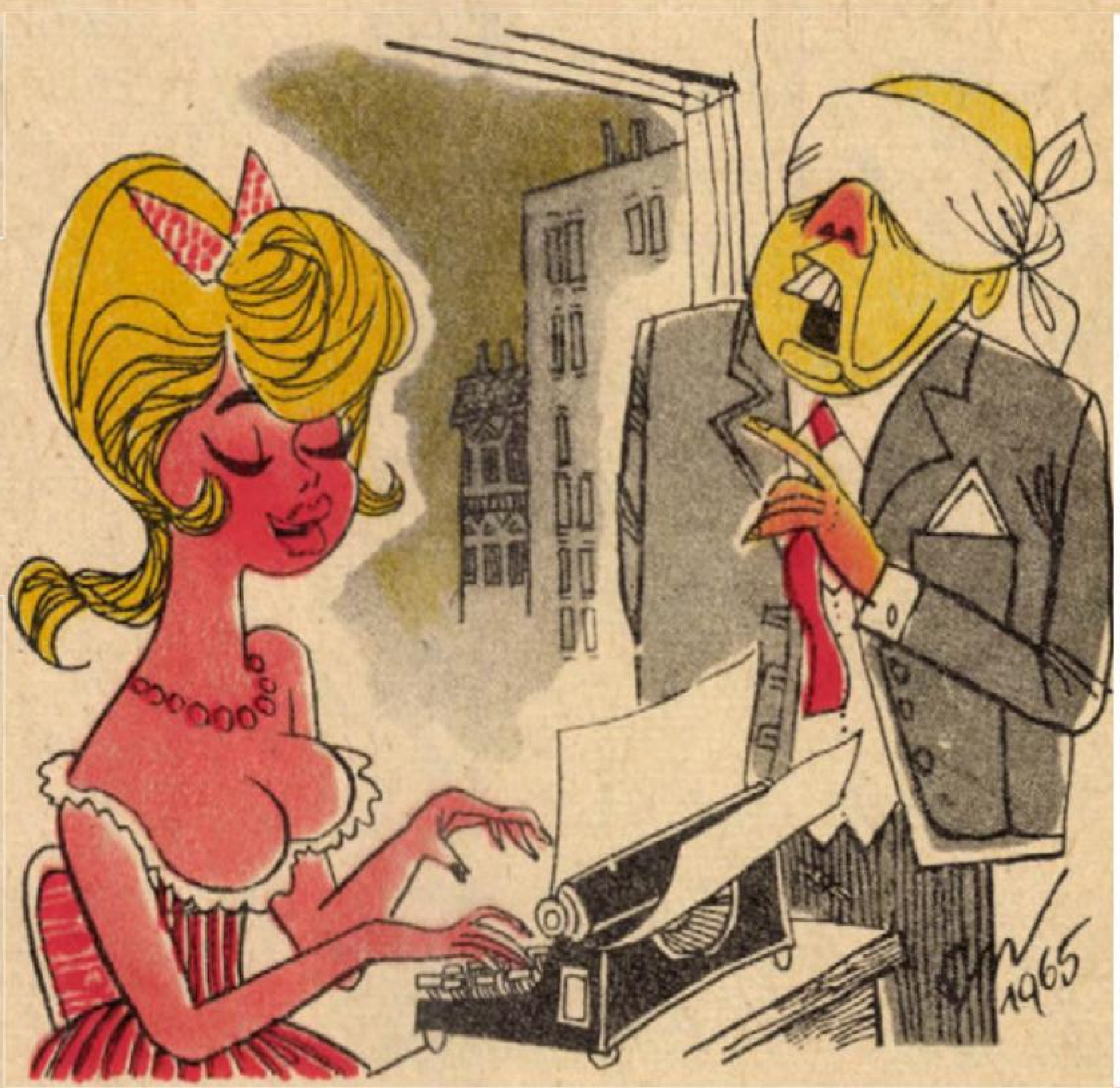

– Legyen szíves, kisasszony, diktálok...

AZON NEM MÚLIK...

Angliai statisztika szerint ebben az évben nem kevesebb, mint egymilliárd és kétszázmillió karácsonyi és újévi üdvözlő lapot küldtek egymásnak az emberek a brit szigeteken. Ha valakinek ezek után sem volt kellemes karácsonya, s nem lesz boldog új éve, magára vessen!

Iparosodás

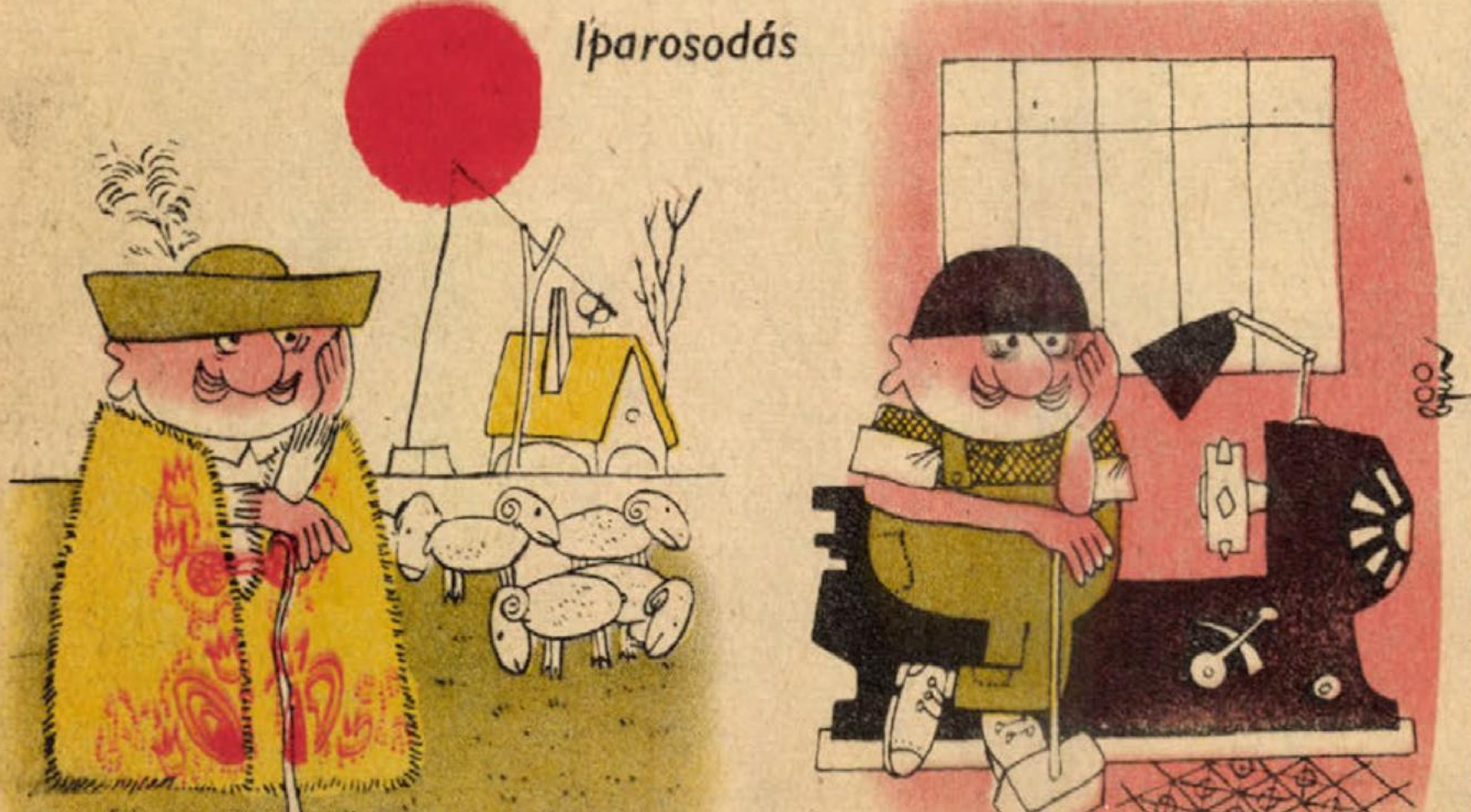

Balázs-Piri Balázs rajza

Neki volt igaza...

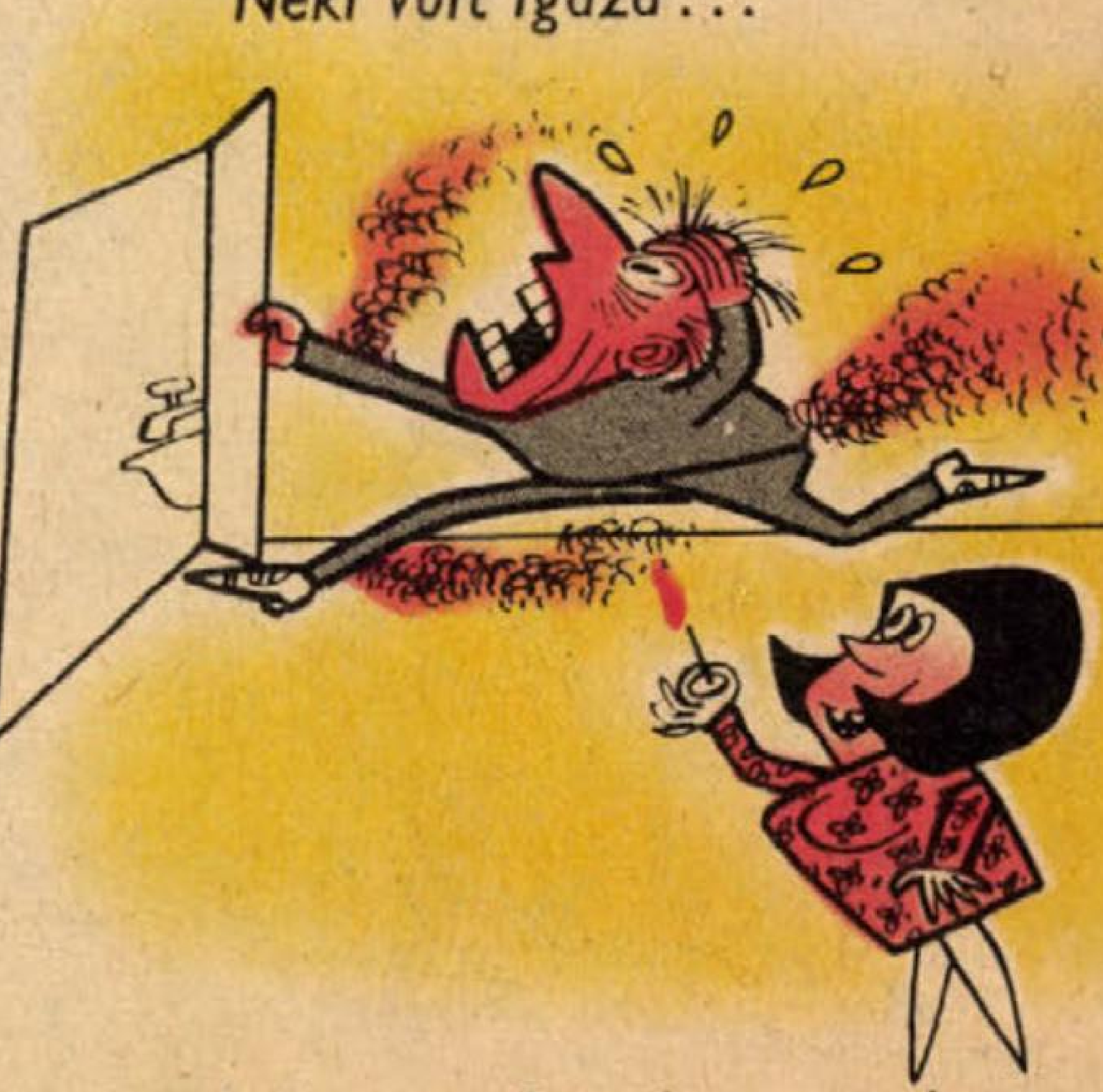

– Látod, fiam, mondtam, hogy nem tiszta gyapjú!

Válogatós főbérlő

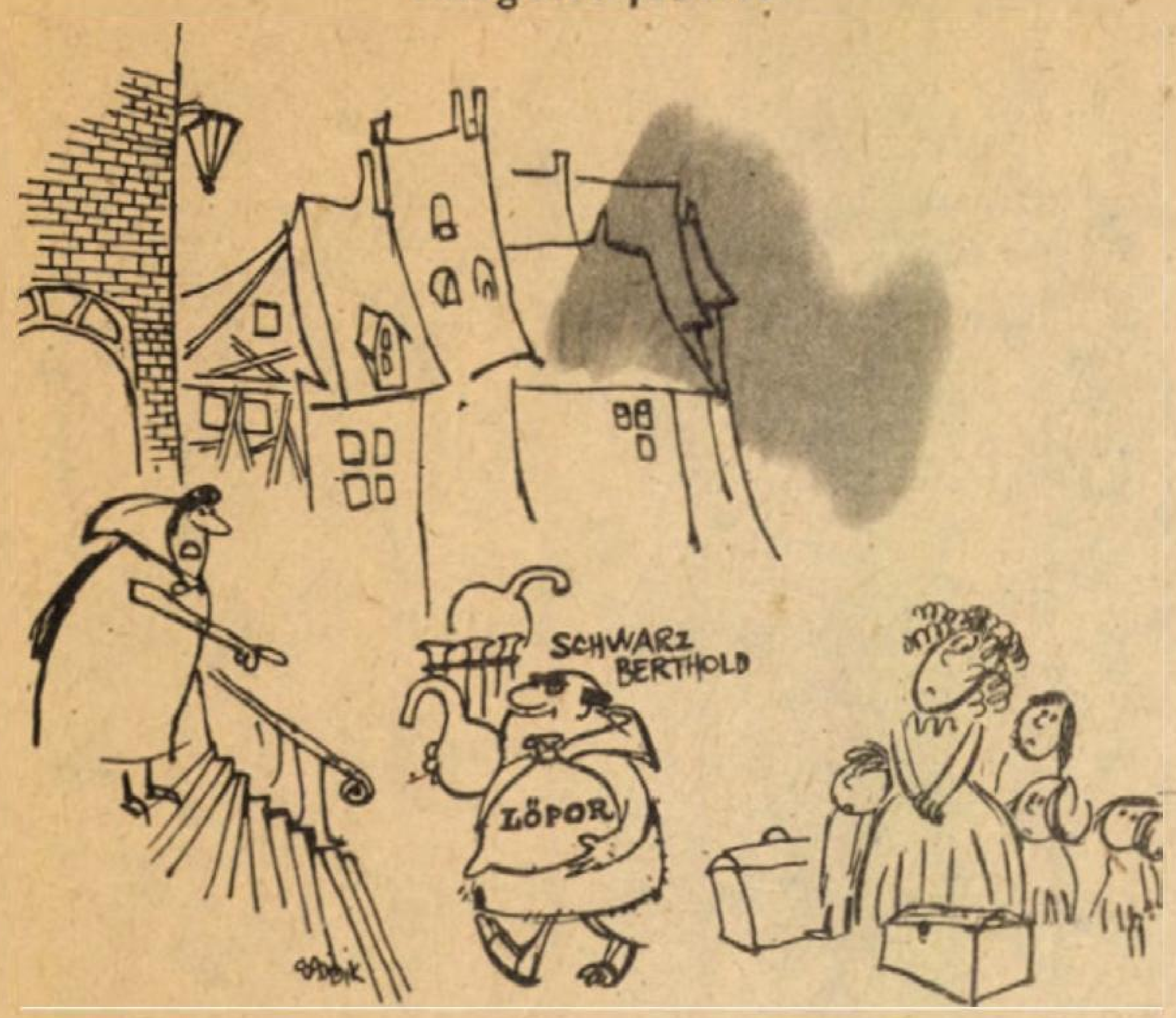

– Ő jöhet, de gyerekes családnak nem adok szobát!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MISKOLCI MOZAIK

A város egyik specialitása a „Közlekedési Mozgó Múzeum", amelynek „kiállítóterme" Diósgyőrtől a Tiszai pályaudvarig terjed.

Állandó jellegű tárlatának címe: „A villamosközlekedés fejlődése a lóvontatástól a csuklósrendszerig."

Ha megáll az érdeklődő idegen az útvonal bármelyik pontján, s alaposan szemügyre veszi a percenként elhaladó „kiállítási tárgyakat", kénytelen igazat adni azoknak a miskolciaknak, akik azt állítják: ahány típusú villamoskocsi forgalomban volt valaha is Magyarországon, abból egy-kettő mindmáig fellelhető náluk.

Túlzott az az állítás viszont, hogy a legöregebb kocsik a várossal egyidősek. Miskolc most 600 éves – ezek a villamos-Matuzsálemek pedig alig lehetnek túl még a hatodik X-en . . .

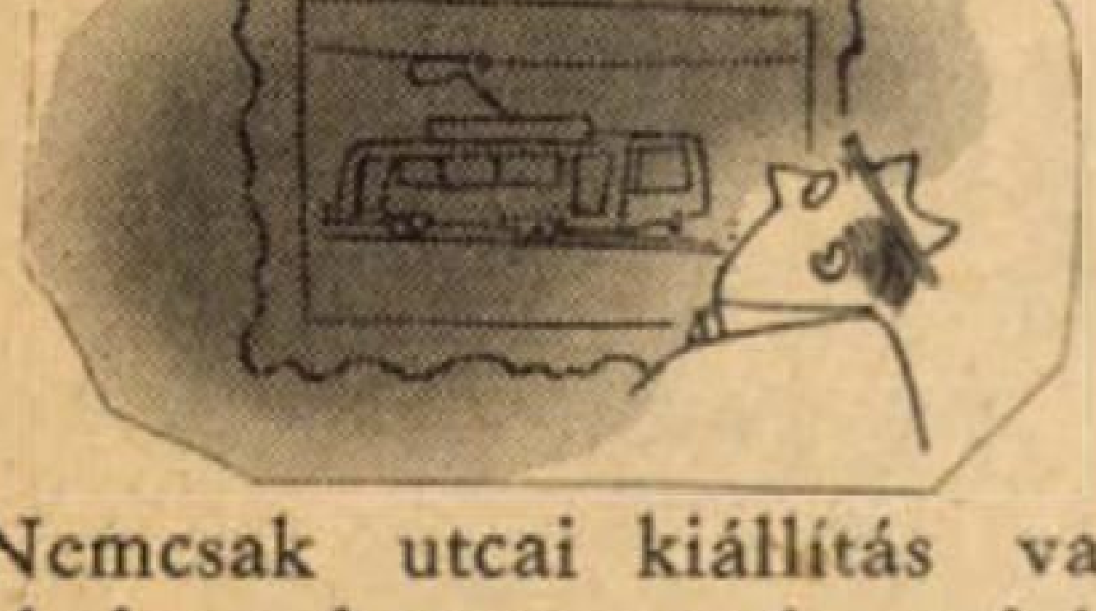

Nemcsak utcai kiállítás van Miskolcon, hanem utcai mozi is. Illetve színház. Illetve mozi-színház.

Gyanútlanul halad a járókelő az esti órákban a Széchenyi utcán, s hirtelen hangoskodásra, utcasarki csoportosulásra lesz figyelmes. Jó kis balhét sejtvén, befurakszik maga is a színház mellett összeverődött sokadalomba, s szemtanúja lehet egy nagyszabású tömegverekedésnek, amely azonban nem az utcán folyik, hanem – a színház falán.

A kísérteties zenével aláfestett grand-guignol nem más, mint egy filmre vett jelenet a színház műsoron levő darabjából, Gorkij Éjjeli menedékhely-éből . . .

Így akarnak gusztust csinálni hozzá. Síppal, dobbal, házivetítéssel.

A város muzeális értékei közé feltétlenül besorolandó a Hunyadi utcai, 4-es számú postahivatal is. Kopott, rozoga és olyan szűk, mint egy divatos cipő.

Viszont kitűnő értesüléseket lehet ott szerezni! A pénztárablaknál soromra várva, kénytelen-kelletlen meg kellett tudnom a tőlem fél méterre levő telefonfülkében folyó „nyilvános" távbeszélgetésből, hogy Pistike nagyon szeret óvodába járni, nem úgy, mint bölcsődébe, annak idején . . .

A további részletekről elterelte a figyelmemet az a postás kartársnő, aki a frissen feladott táviratnak távbeszélőn történő továbbítása ürügyén, mindannyiunk tudomására hozta, hogy Amália néni kellemes névnapokat kíván Ferikének és Borikának Budapesten, az Árvácska utcában . . .

A „City"-ben, a Tanácsháza tértől az Ady utcáig terjedő rövid útszakaszon, egymást érik az azonos jellegű üzletek. Fűszer-csemegebolt például – ha jól számoltam – hét is van. Ezzel szemben a külső városrészekben nagyon kevés az élelmiszerbolt, nagy távolságra kell menni egy kiló kenyérért, sóért.

A kereskedelmi szervek igazán rátérhetnének a „külterjesebb" gazdálkodásra!

Radványi Barna

NYELVVÉDELEM

A kisded társaság odaadó figyelemmel hallgatta igazgatóját.

— Önök jól tudják, hogy én az igazság kenyerén élek, s engem egyáltalán nem bánt, ha egy firkász rágalomhadjáratot indít ellenünk . . . De elszomorodom ennyi tudatlanság, stiláris tévelygés és történelemhamisítás láttán.

Az összehívott csapatot legalább ennyire izgatta a magyar nyelv elleni merénylet, és a bólogatástól fejük csaknem leszakadt. Közülük is kitűnt Hantos, aki elsőnek nyújtotta fel a jobb kezét, hogy kifejthesse nézeteit.

— Mit szóltok ehhez a kilométeres mondathoz? Én felháborítónak tartom . . . Engedjétek meg, hogy felolvassam: „A növekvő zűrzavar, szervezetlenség okozza azt, hogy a gépállás mindennapos, a túlóra ugyanúgy, a prémium elosztását elvtelen cimboraság jellemzi, és . . ."

— Elég! Elég! — hallatszott innen is, onnan is —, hiszen ez nyelvnyomorgatás. Szerencse, hogy szegény Kazinczy Ferenc mindezt nem érhette meg!

Valaki feldúltan azt kiáltotta:

— És ezt tűrik a belügyi hatóságok?

Az igazgató a Népszabadság aznapi számára téve a kezét, ünnepélyesen azt mondta:

— Nincs szükség adminisztrációs rendszabályokra, mi az Akadémiai Szótár alapján állunk.

— Megrendítő — néztek össze az emberek. — Egy házban lakik két rendőrezredessel, és mégis futni hagyja.

Ködmönné lelkesülten suttogta Borgácsné fülébe:

— Ilyen lehetett a Galilei!

Ezt követőleg egy láthatóan felindult úr kért szót. Orrcimpája remegett, sírással küszködve olvasta:

„Vekesdi Ulászló is indokolatlanul vett föl 10 000 forint újítási díjat."

A „díjat" szónál Ulászló — mert ő volt a keserű ember — elhagyta magát, és bömbölni kezdett:

— Itt törjön le a derekam, ha több volt az összeg 9999 forint 55 fillérnél. Nyelvhamisító! Nyelvhamisító!

Rázták az öklüket Ulászló hívei. Hantos tömören fejezte ki a közhangulatot:

— Ez hasonlít a Dreyfuss-ügyhöz.

Miskecz, akinek unokabátyja az ENSZ-palotában volt ablaktisztító, felajánlotta:

— Írok a bratyónak. Majd U Thant ellátja a baját.

Ezután Bokor kért szót, ő tízéves korában faliújságot szerkesztett:

— És milyen primitíven halmozza a bekezdéseket! Helytelen kooperáció! Laza normák! Alvó szakszervezet! Nem hiszem, hogy Kossuth Pesti Hírlap-jában ilyen alcímek megjelenhettek volna.

A nemzeti egység rögtön kialakult. Kórusban kiáltották:

— Éljen Kossuth Lajos! Éljen! Éljen!

Az igazgató megálljt intett, majd a rendészhez fordult:

— Csak azt nem értem, hogy került be hozzánk ez az újságíró? Miért nem uszította rá a kutyákat?

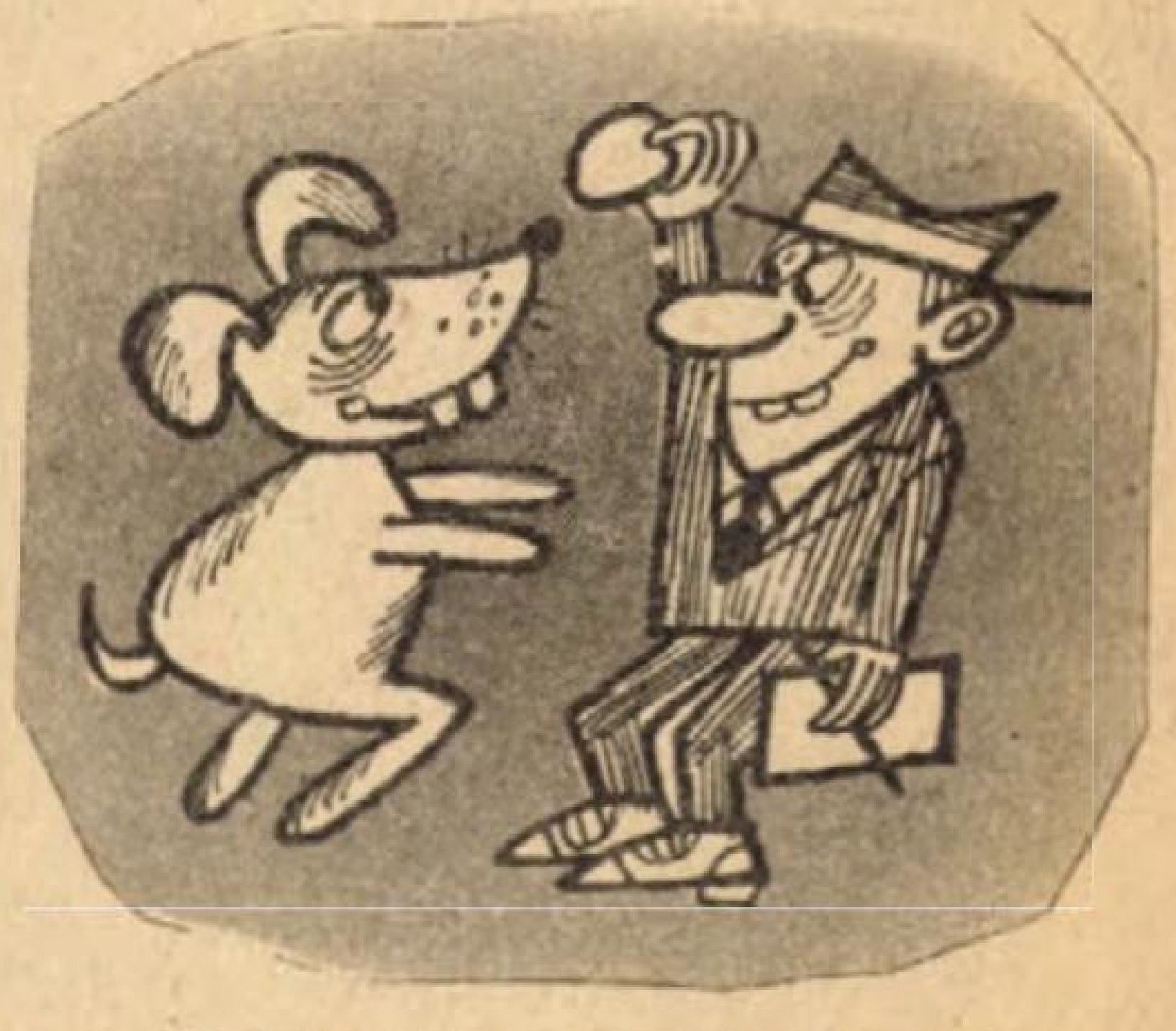

A rendész őszintén bevallotta:

— Megpróbáltam, de marhamájjal lekenyerezte őket.

— Aha, tehát vesztegetett, korrumpált!

Az igazgatót mindez nem lepte meg . . . Az újságíróktól minden kitelik. Midőn elbocsátotta a társaságot, újra és újra elolvasta a cikket, hátha tud valami mentséget találni a cikkíró számára.

Hasztalan volt a jó szándék. Újabb hibát fedezett fel a lapban. Hitetlenkedve olvasta:

„Lehetetlen hogy ez a fejetlenség így menjen tovább."

Hallatlan! A „hogy" előtt hiányzott a vessző!

Nagy S. József

Mai kalandok

Népszerűek manapság a kalandfilmek. Ha egy moziban kalandfilmet játszanak, még délelőtt is hosszú sor áll a pénztár előtt. Mivel korunk filmművészetének elsődleges feladata, hogy a máról szóljon, nem ártana hasznosítani a kalandfilmek tapasztalatait a mai témák feldolgozásánál. Távol álljon tőlem, hogy belekontárkodjam a gyakorlott forgatókönyvírók kenyerébe, de engedjék meg, hogy az alábbiakban hézagosan vázoljam a jövő filmjének irányvonalait, két kis történet keretében.

I.

HAJSZA A DUGÓÉRT

Povács Ernő kishivatalnok rajongásig szereti feleségét, aki férjét, szerelmét bebizonyítandó, próbára teszi. Szerezzen neki zé-dugót, ami hiánycikk. Povács haladéktalanul kiveszi évi rendes szabadságát, és álruhát ölt. Mint minisztériumi főellenőr, megszerzi a kereskedelmi üzlethálózat teljes lajstromát. Ezután álruhát vált és mint hazánkban nyaraló világhírű argentin zsoké és gordonkaművész, leutazik Latyakfalvára zé-dugót vásárolni. De ott is van ám eszük a dolgozóknak, és álcázott népi ellenőrnek nézik, aki jött fényt deríteni a visszásságokra. Povács végső kétségbeesésében felfedi kilétét, amitől a dolgozók úgy meghatódnak, hogy elárulják neki a titkot: Budapesten a Málnaszörp utca 27/b-ben még van egy kis doboz zédugó a pult alatt, de holnap reggel 6 óra 27 percig oda kell érni, mert különben már ez sem lesz. Igen ám, de az első vonat csak másnap 8 óra 12 perckor indul Budapestre. Kezdetét veszi az idegölő hajsza. Povács Ernő először térden állva könyörög egy traktorosnak, hogy vigye be éjszaka Lajosmizsére, s amikor az hajthatatlan, megvesztegeti. Lajosmizsén konflist bérel, majd midőn a jármű tengelytörést szenved, motorcsónakon folytatja az utat. A hajnal első sugarai Ráckevén találják. Innen autóstoppal közelíti meg a Málnaszörp utcát, ahol még pont elcsípi a két utolsó zé-dugót. Egymáséi lesznek.

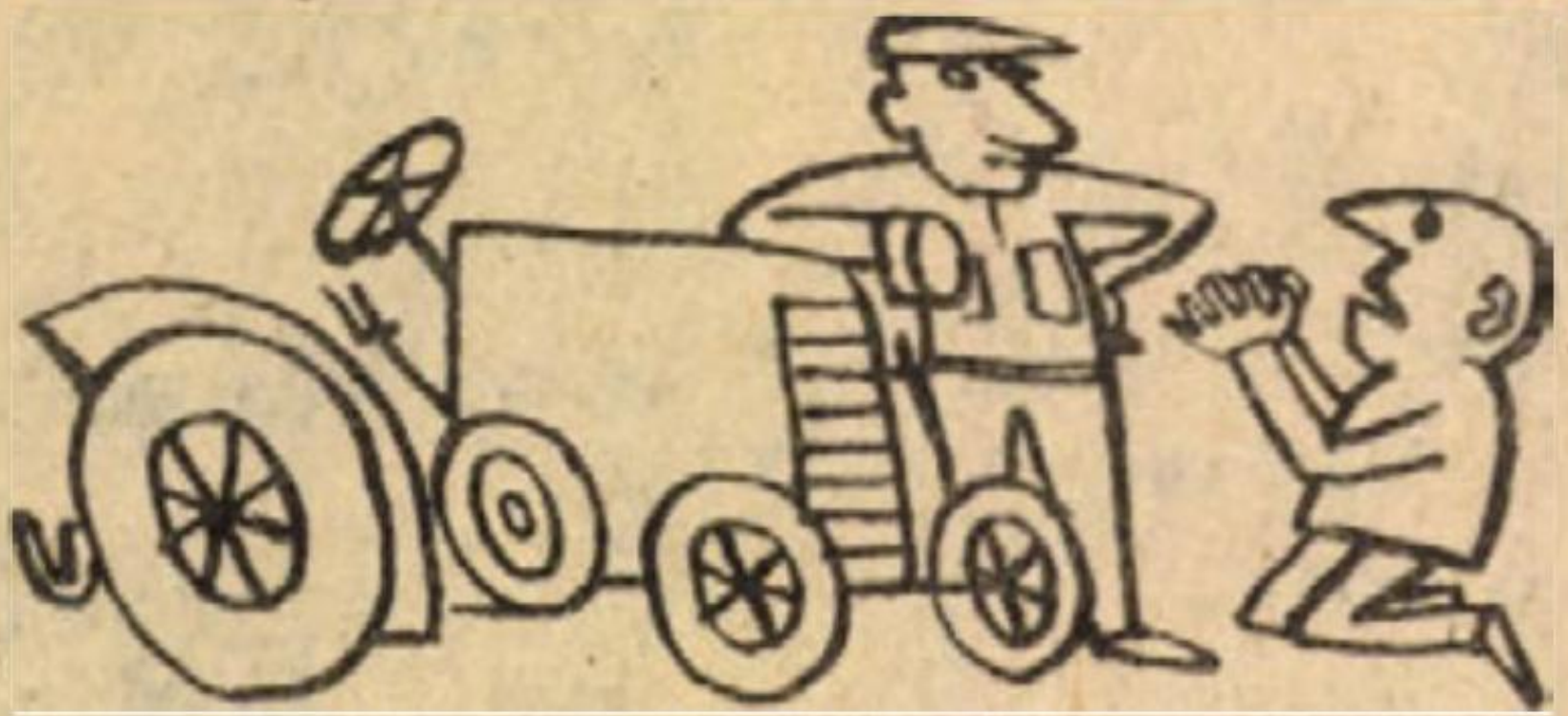

II.

HUZLINGER KAPITÁNY

Huzlinger Ottó nyugalmazott tartalékos K. u. K. kapitány szeretne megkapni egy pecsétet a Illetékes Hivatalban. De ügyének előadója különféle kifogásokkal mindig elküldi. Huzlinger kapitány elhatározza, hogy bejut, ha törik, ha szakad, az osztályvezető helyetteshez. A portást elkábítja kloroformmal, majd az iktatón egy szál karddal a kezében átvágja magát. Az illetékkiszabási alcsoport előszobájában csapdába kerül, de szerencsére a tatarozásnál a világítóudvarban felejtettek egy kötelet, és ezen keresztül sikerül lemásznia az irattárba. Üldözői betörik az ajtót, de ő rájuk borítja az aktákat és a porfelhőn át bemenekül egy „Férfiak" feliratú helyiségbe. Itt szerencséjére összetalálkozik a keresett osztályvezető helyettessel, aki figyelmesen végighallgatva panaszát, végül is rástemplizi a kért pecsétet beadványára.

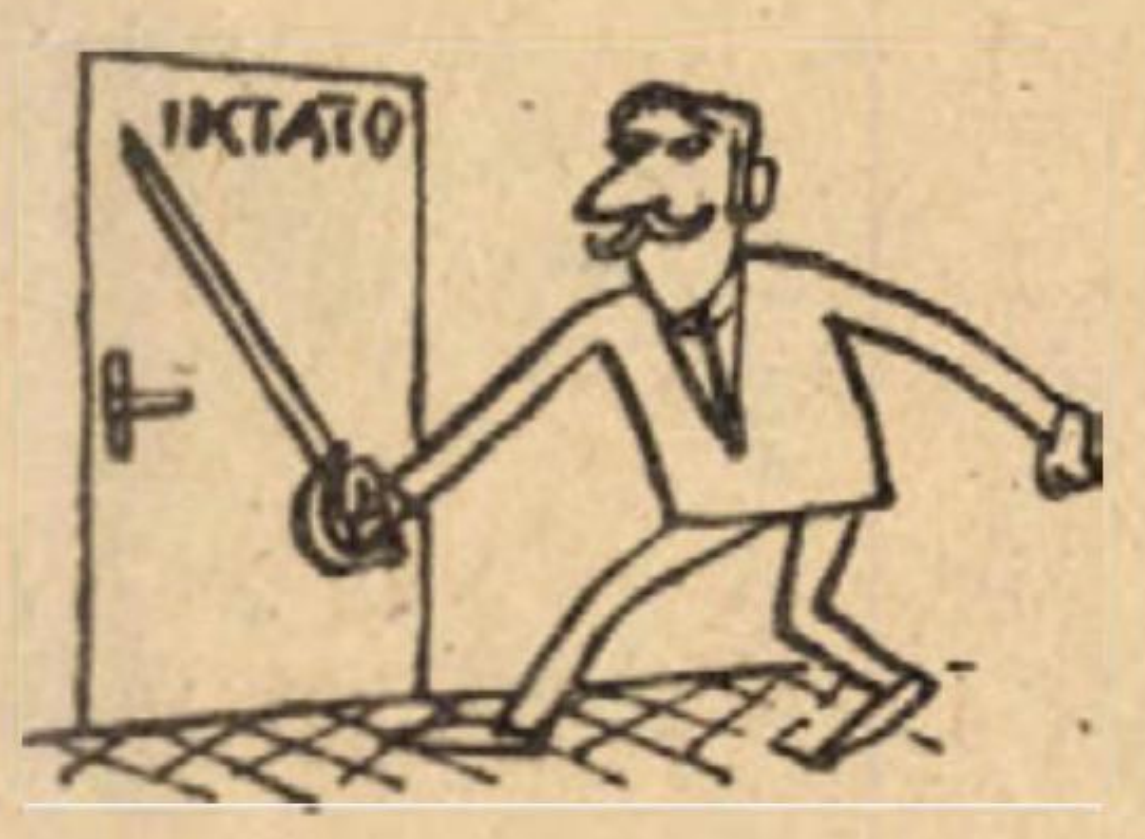

Dalmáth Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

KIÁLTVÁNY

Hétfőn reggel 9 óra előtt 5 perccel a 76-os troli peronján kiáltványt fogalmaztam az emberiséghez. Imigyen hangzott:

Tudom, hogy minden hiába, mert a szabály, az szabály: hétfőn reggel 6-tól 9 óráig nem lehet hetijegyet váltani. Nem is akarok én már hetijegyet váltani, rég letettem az ilyen merész tervekről. Ma már csak valami elfogadható magyarázatot szeretnék kapni arra, hogy miért nem válthatok.

Miben különbözik ez a reggel az összes többi reggeltől? A hetijegy kezelése most sem tart tovább, mint bármely más reggelen, és annál sem tart tovább, mint amíg egy átszállót kezelnek. A hetijegyet most is forintban kell fizetni, mint bármely más reggelen, valamint éppen úgy, mint az átszállót. Csekkkönyv, idegen valuta amúgy sem érvényes, így ezeknek a beváltásával senki sem lassítaná az ügyvitelt.

Emberek! Fogjunk össze, és követeljünk magunknak ésszerű magyarázatot! Tudni akarom, és egyedül nem tudok rájönni az okára, hogy miért büntet a közlekedés ura, ha feledékeny vagyok, és a hét folyamán nem gondolok a majdan elkövetkező hétfőre? Talán pedagógiai okból? A fegyelmezett gondolkodásra és a bölcs előrelátásra akar rászoktatni? Avagy az önuralom fejlesztése a cél, hogy kora reggel, a hét elején már megtanuljam fékezni féktelen indulataimat, midőn rádöbbenek, hogy megint léha voltam, és nem vettem hetijegyet az elmúlt napokban?

Nem tudom, és a közeg, aki pénzváltásra sem kötelezhető, nem tud kielégítő felvilágosítást adni. Mert kérdeztem. De ő se tudja.

Emberek! Segítsetek! Próbáljunk mögéje látni a titoknak. Ha összefogunk, és közösen kíséreljük megoldani a talányt, biztosan sikerülni fog. A hetijegyről lemondunk. De a magyarázathoz ragaszkodjunk!

Sz. L.

Mintaférj

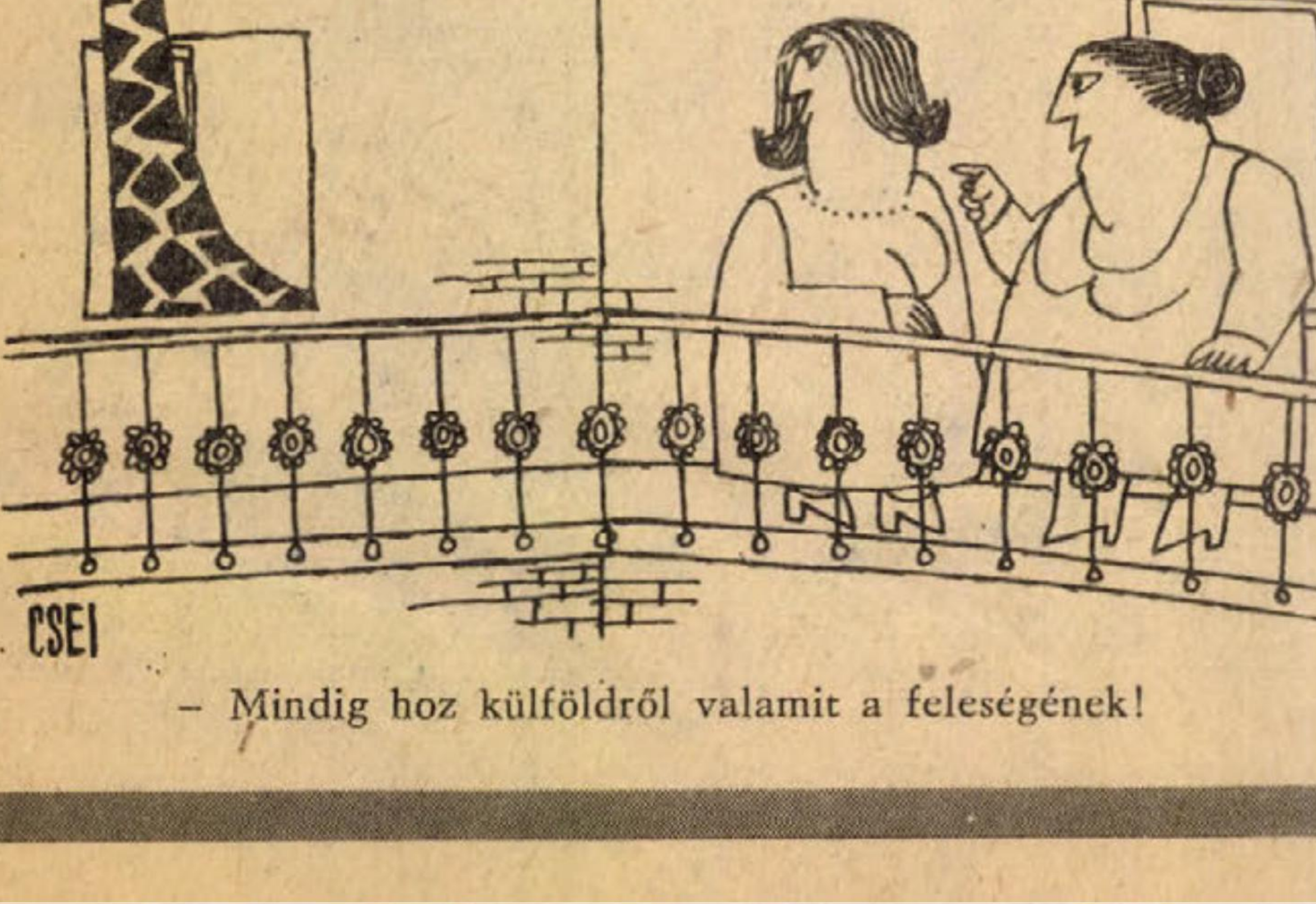

– Mindig hoz külföldről valamit a feleségének!

Szervezési hiba

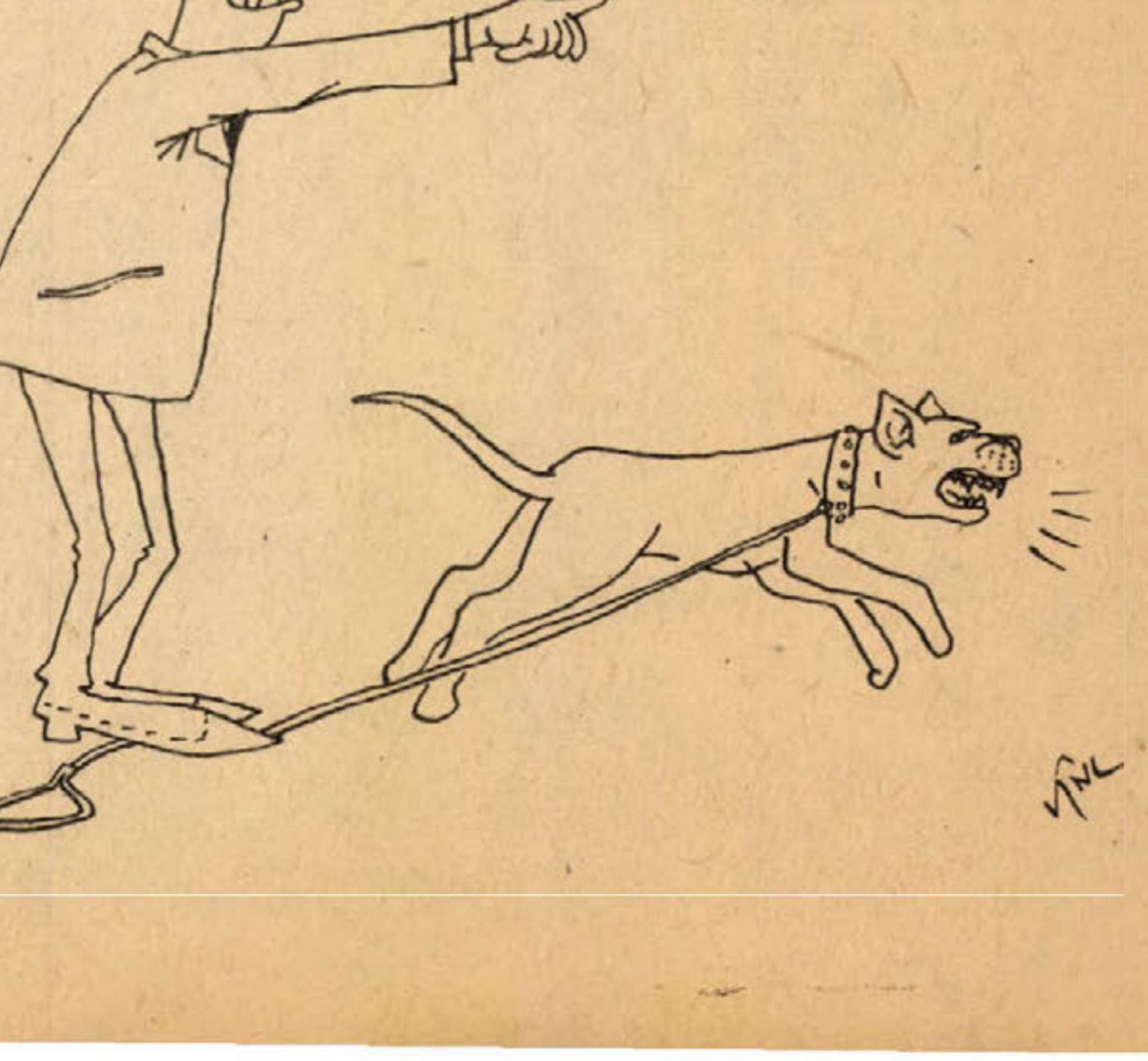

Szenvedélymentes élet

Pusztai Pál rajza

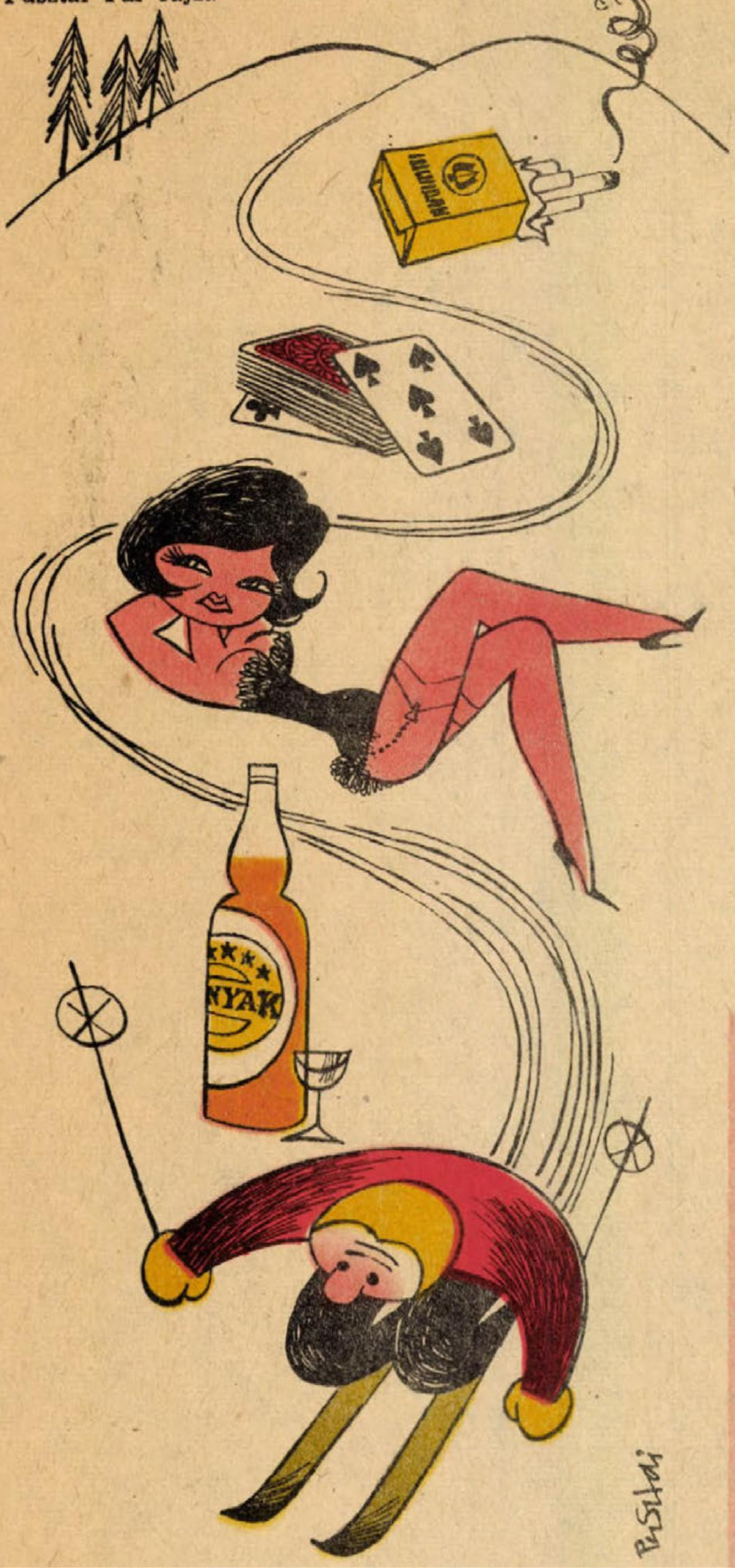
NYAK
Pusztai

MINDENFÉLE

Már csak azért is nehéz ostorozni a fiatalokat, mert nagyon erősek.

Az ember néha azért gorombáskodik, hogy ne nézzék hízelgőnek.

Az önsajnálat mindig őszinte.

Hírnévre könnyebb szert tenni, mint jó hírnévre.

A katonának mindegy, hogy világháborúban vagy helyi háborúban esik el.

Újabb néhány millimétert haladtunk előre a világűr meghódítása terén.

A meg nem értett költő rosszabb a meg nem értett asszonynál.

F. L.

MI PUSZTÍTJA AZ AKROPOLISZT?

Görögország büszkesége, az Akropolisz, s annak gyöngye, a Parthenon-templom aggasztóan pusztul, olyan tényezők hatására, amelyekre a régi görögök nem számíthattak. Ilyen a levegő ipari szennyezettsége, a sugárhajtású repülőgépek által okozott rázkódtatások, s főként a tűsarkú cipők. Kiderült, hogy a tűsarkú cipő nemcsak a női lábnak árt, hanem a márványnak is.

Spártai tolmács

Hegedűs István rajza

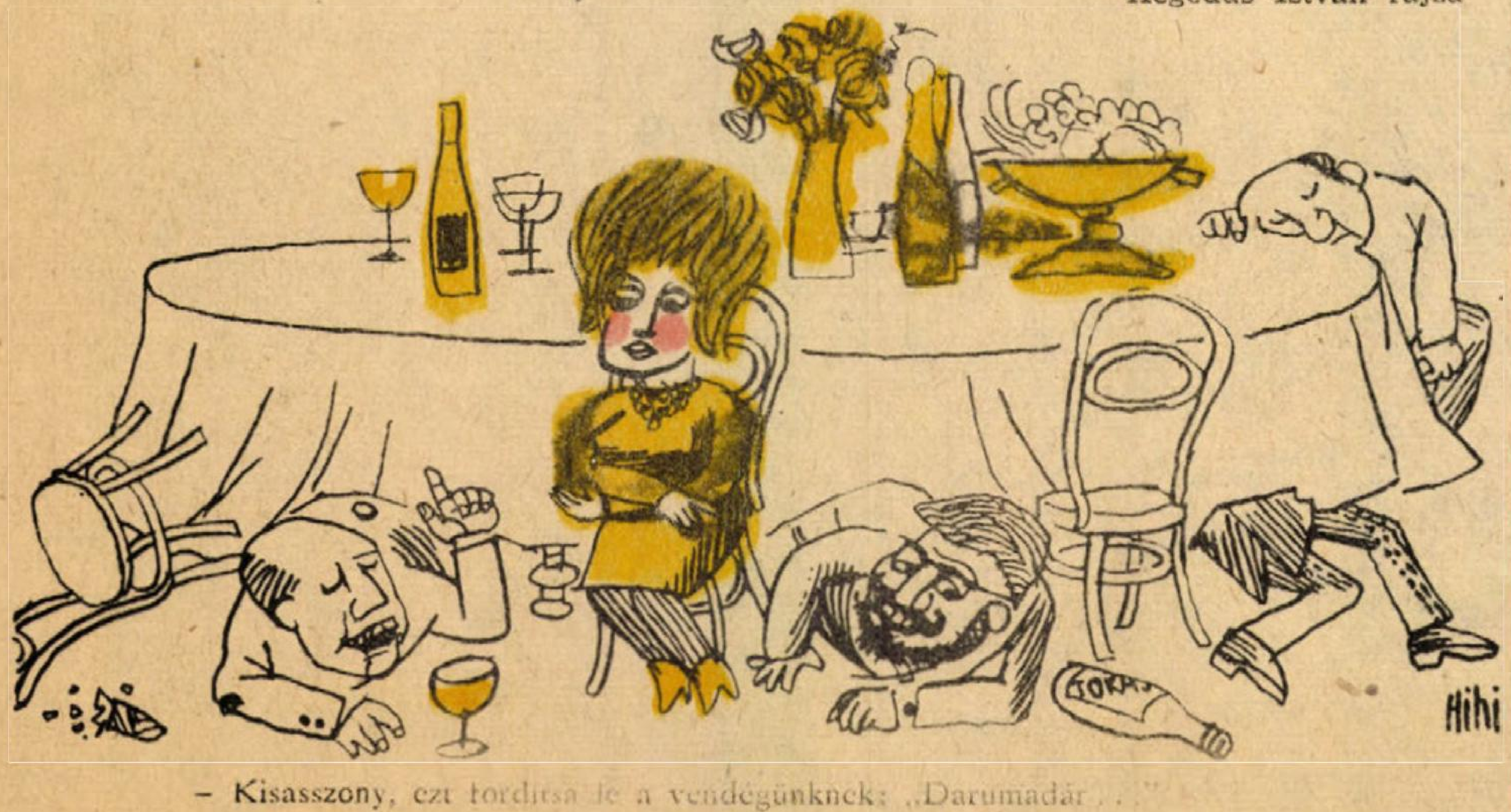

– Kisasszony, ezt fordítsa le a vendégünknek: „Darumadár . . ."

E heti hirdetéseink

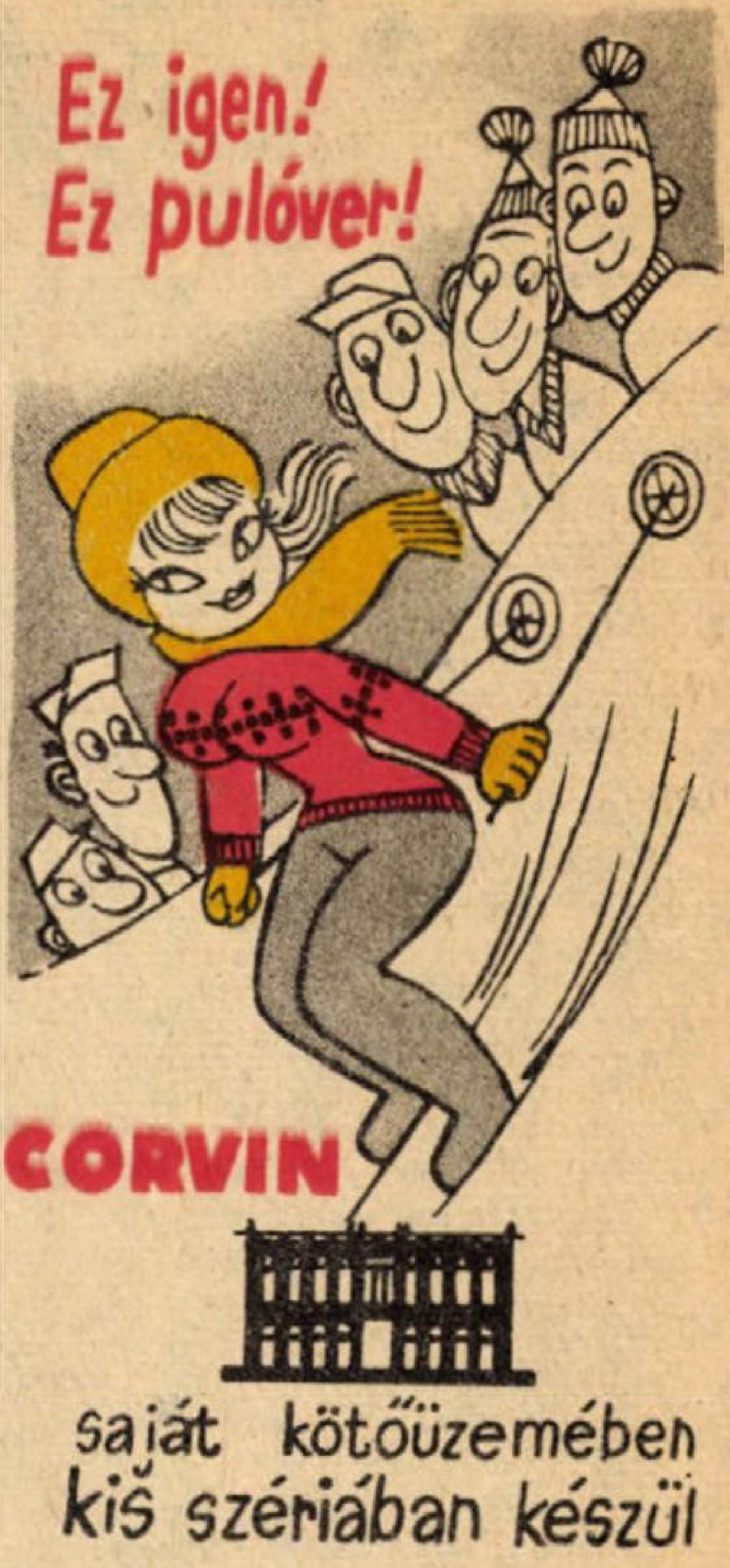
Ez igen!
Ez pulóver!
CORVIN
saját kötőüzemében
kis szériában készül

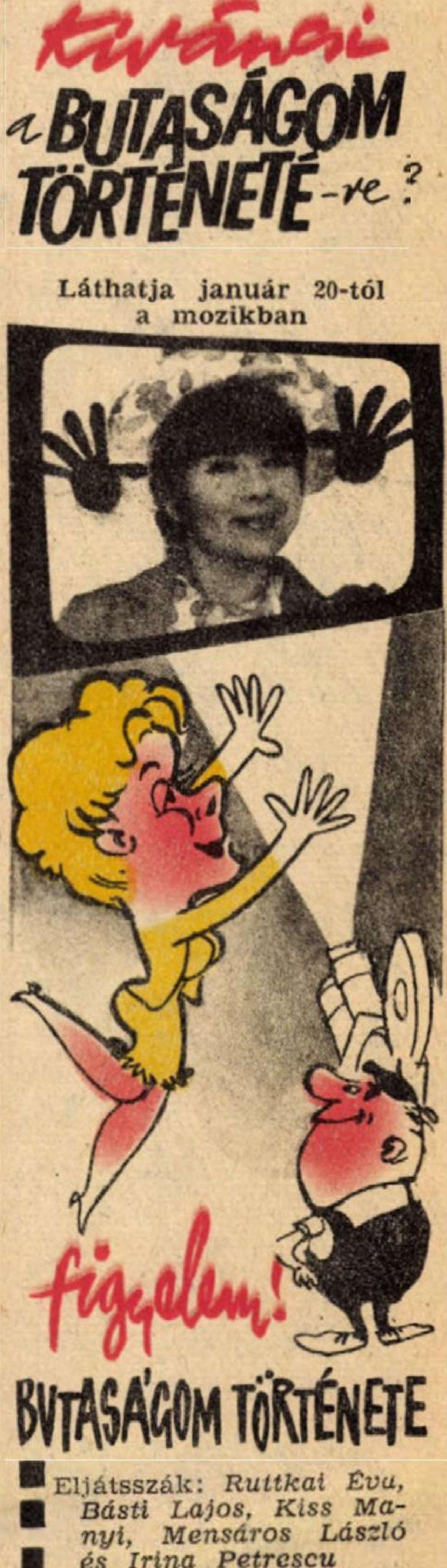
Kíváncsi
a BUTASÁGOM TÖRTÉNETÉ-re?
figyelem!
BUTASÁGOM TÖRTÉNETE

Láthatja január 20-tól
a mozikban

Eljátsszák: *Ruttkai Éva, Básti Lajos, Kiss Manyi, Mensáros László és Irina Petrescu*
Megírta: *Gyárfás Miklós*
Megrendezte: *Keleti Márton*
Lefényképezte: *Hegyi Barnabás*
Zenét szerzett hozzá: *Fényes Szabolcs*

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Az érdekeltek hozzászólnak

„Gyöngyös vize folyik csendesen" című cikkükkel kapcsolatban megállapítottuk, hogy a kritika az összes közreműködőket érinti, és irodánkat joggal marasztalta el. Közöljük továbbá azt is, hogy a generálkivitelezővel szemben pert indítottunk. Az ügyben mulasztást elkövető műszaki ellenőr, kétszeri fegyelmi után, december 1-i hatállyal eltávozott irodánktól.

Friedrich Sándor ig.
Heves megyei Beruházási Iroda

„Kulcslyuk-rendeletet!" című írásukra válaszolva közöljük: a Fővárosi Tanács VB már intézkedett arról, hogy azon lakóépületek kapuit, zárait, amelyek nem alkalmasak a bérlői kapukulcs használatára, folyamatosan kicserélhetik, illetve átalakíthatják. Házkezelőségeink ennek a rendelkezésnek folyamatosan eleget tesznek.

Főv. VIII. ker. Tan.
Házkez. Igazgatósága

„Nyissák ki a dohányboltunkat!" címmel megírták, hogy a Villányi út 62. sz. alatti dohánybolt egy hónapig zárva volt. December 1-től a Dohánybolt Vállalat ezt az üzletet két műszakra állította át, hogy hasonló fennakadás a jövőben ne fordulhasson elő.

Nagy Dezső
keresk. oszt. vez.
XI. ker. Tan.

A lapban megjelent bírálatukra válaszolva elismerjük: fiókjainkban a borotvák fertőtlenítését gyakran elhanyagolják. A vezetőség – az üzemorvos bevonásával – rendszeres felvilágosító munkát végez annak érdekében, hogy dolgozóink az egészségügyi rendelkezéseket betartsák.

A József körút 8. szám alatti fiókunkkal kapcsolatos kritikára közöljük, hogy a melegvíz-szolgáltatáshoz ilyen kapacitású üzletben százliteres gázboyler lenne szükséges, ennek beállítását viszont nem engedélyezték, mert nincs az üzletnek szabad kéménye.

Blazsanik János,
a NÍVÓ Fodrász Ksz elnöke

Valahol Vietnamban

Fülöp György rajza

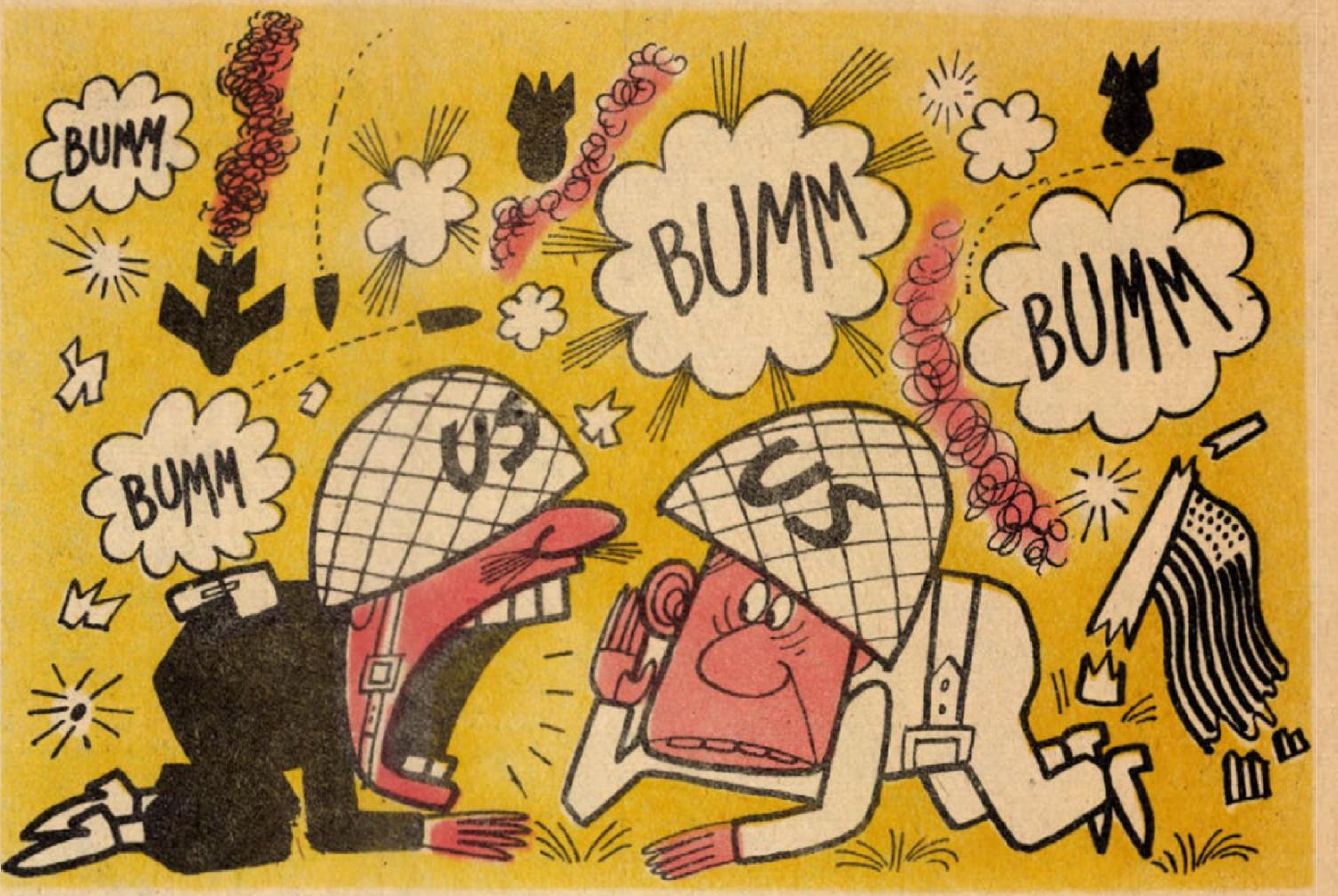

– Mit kiabálsz?! Nem hallom a robbanástól . . .
– Mondom, hogy boldog új évet!!!

Járvány

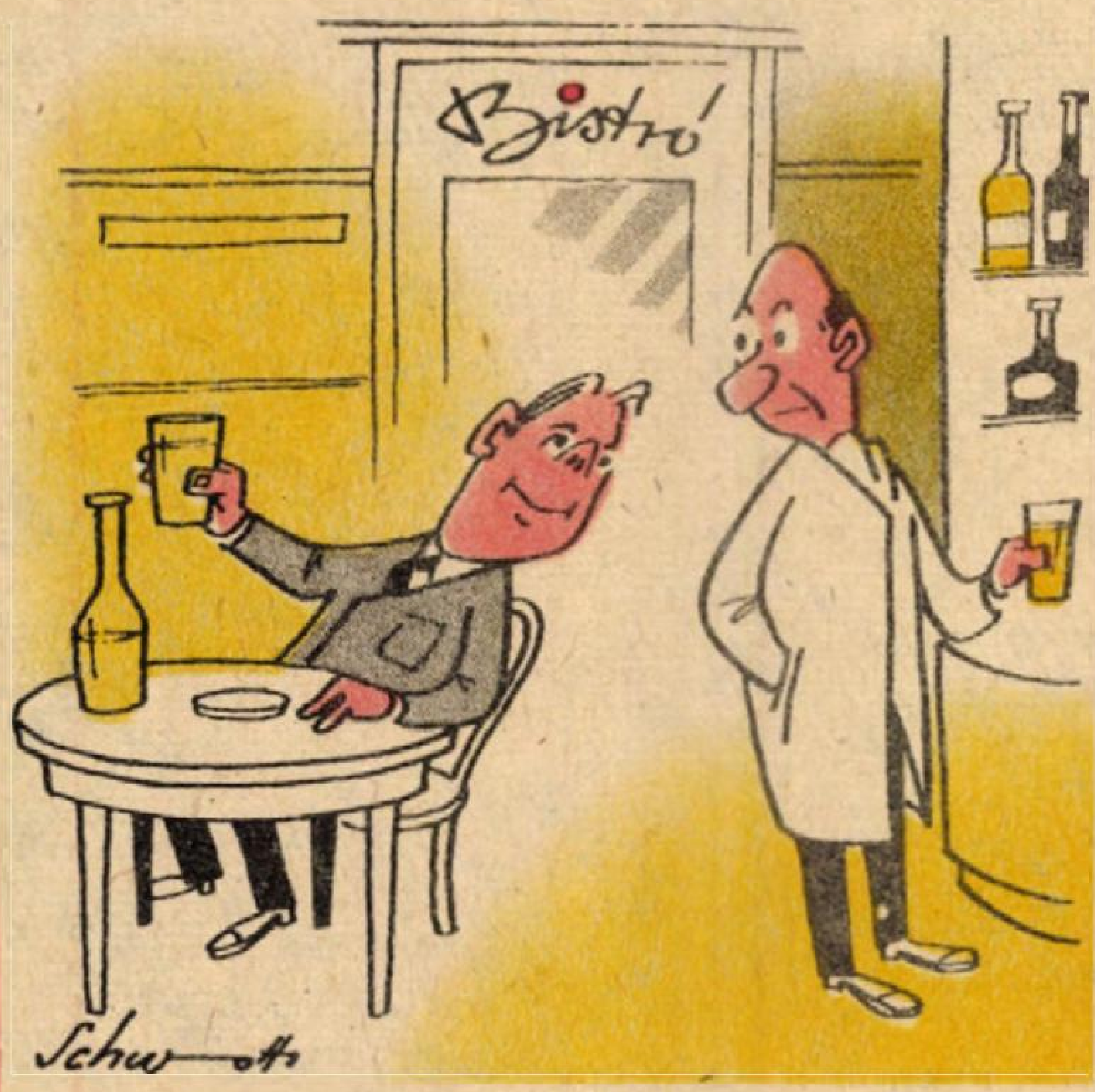

– Te miért nem vagy benn az üzemben?
– Súlyos influenzával fekszem. És te?
– Nem látod, hogy tüdőgyulladással ágynak döltem?

Másodállás

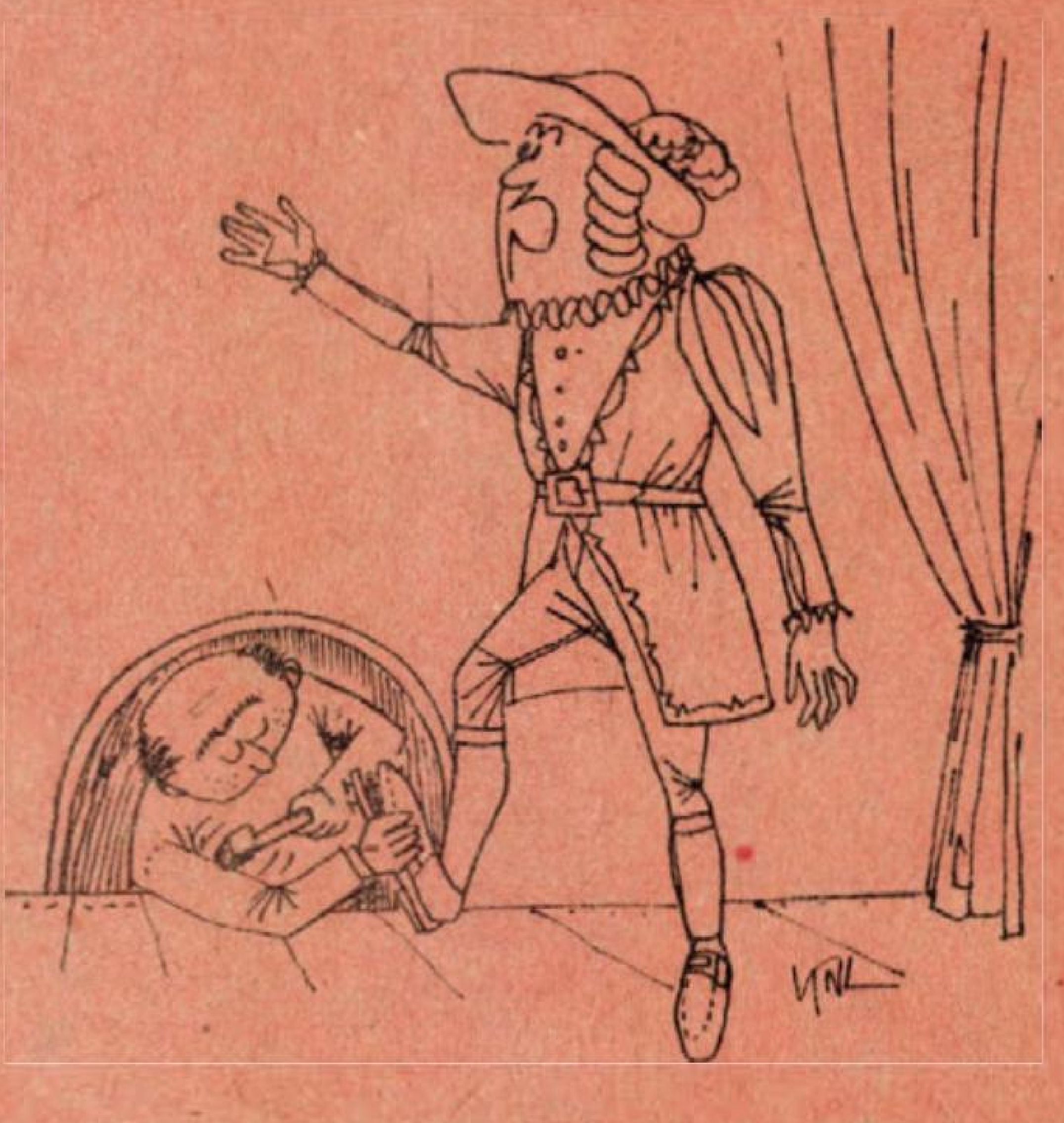

A futár

Sajdik Ferenc rajza

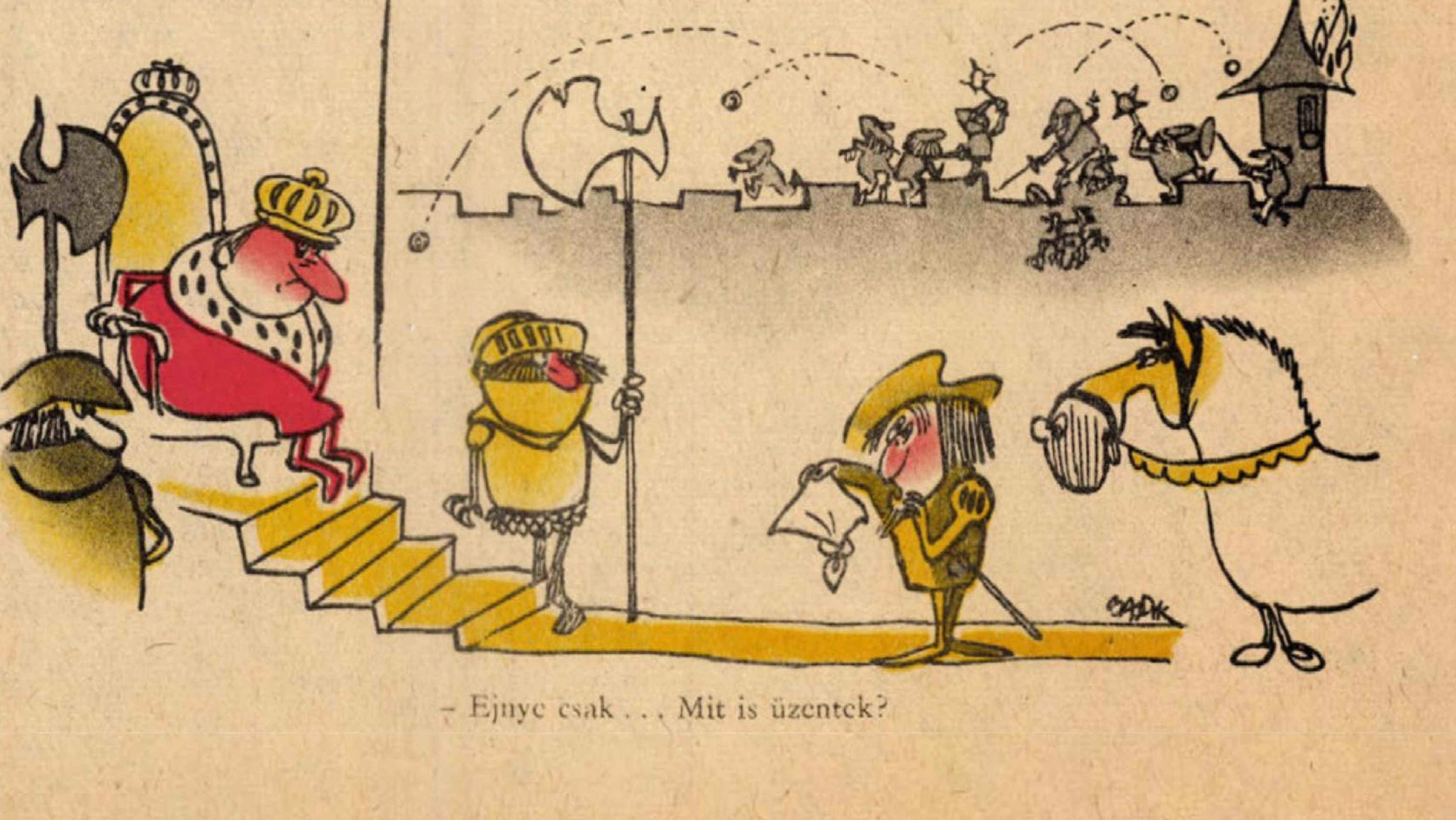

– Ejnye csak . . . Mit is üzentek?

Íróasztala már van...

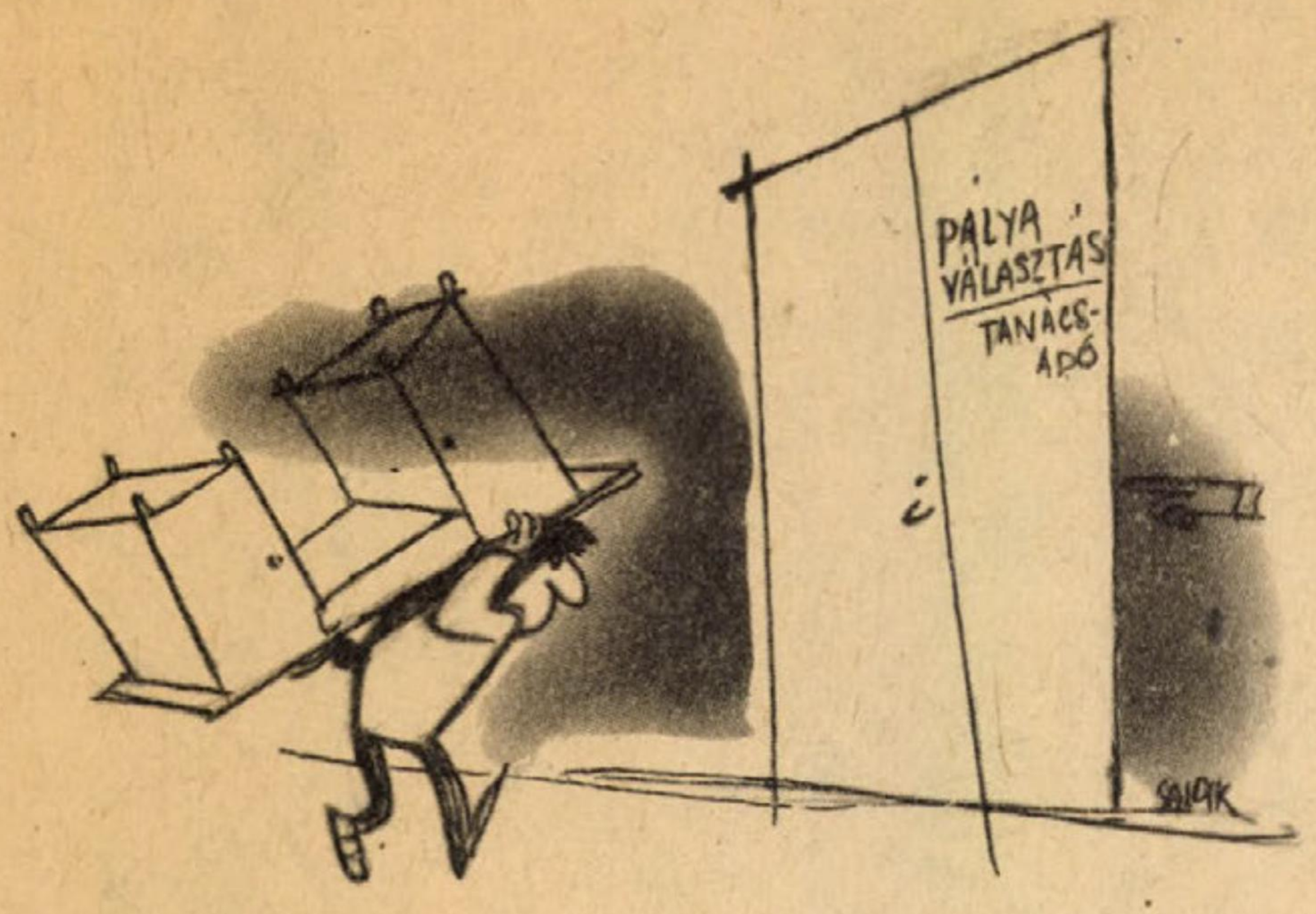

Lakásüzér

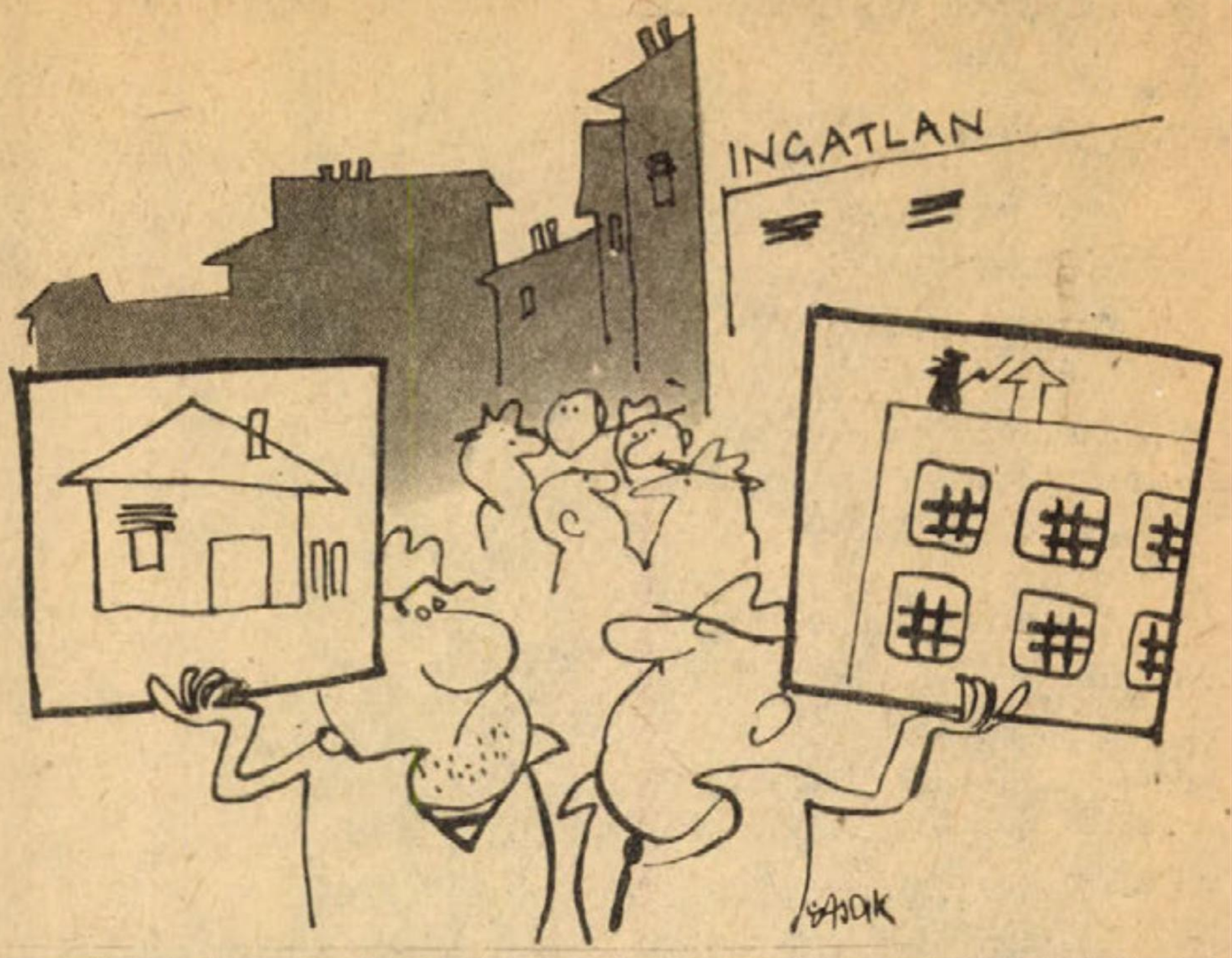

Öreg pulikutyám

A bundád kócos,
csapzott már —
Bogár.
Okos
cipőgombszemed
hályogos,
s szőrpamacsos füled
nem hallja füttyömet.
Nem nyargalsz elém
csaholva, vad
kedvvel,
nem csóválod
zászlós farkadat,
s rugalmas, fürge
lábbal
nem táncolsz körbe-körbe . . .
Naphosszat alszol
munkaszékem mellett,
nem póráz láncol —
hozzámköt szenvedelmed:
a függőség,
a hűség,
amely a komor ős-ég
alatt bűvölte meg
istent sejtő,
kőbaltás ősömet.

Később születtél, mint én,
s közelebb
vagy a törvényes elmúláshoz
öreg eb.
Ám életed — túl étel-italon —
örök ragaszkodás és bizalom.
Bár volna még
a mindenségben valami,
amiért úgy tudnék
rajongani,
ahogy te értem rajongasz,
puli . . .

Ne bízz gazdádban!
Gazdád csaló, Bogár.
Mert nagyobb isten nála
a halál.

Békés István

NAPOK

Elhatároztam, hogy 1966-ra nem veszek magamnak új zsebnaptárt. Nem veszek, mert fölösleges. Életkörülményeimből és a körülöttem tapasztalható jelenségekből ugyanis mindig csalhatatlanul meg tudom állapítani, hogy hányadika van.

Amikor például nagyratörő álmokat szövögetek lakásom abszolút gépesítéséről és a belső világítás forradalmasításáról, kétség sem fér hozzá, hogy a hónap legelején tartunk, a fizetés körüli órákban. Egy-két vendéglői vacsora és néhány ruházati cikk elsajátítása után azonban ki szokott derülni, hogy a parkettkefélő gépek egyelőre elég drágák — ilyenkor biztos, hogy ötödike van.

Aztán elfogy a luxuscigarettám, amit a hó elején vásároltam, és öles léptekkel kikerülöm az Édességboltok táját — ez jelzi, hogy kilencedikét írunk.

Tizenkettedike az első nap, hogy már nem taxival megyek haza, hanem csak autóbusszal; tizennegyedikén már nem páholyt veszek a moziba, hanem földszinti zsölylyét, jó előre — és tizenhatodikán lemondom Pocsonyaiékat, akik jelezték, hogy fölugranának vacsora után, egy feketére.

Mikor a feleségem először tálal szódavizet az ebédhez sör helyett, mérget lehet venni rá, hogy tizenkilencedike van. Másnap teljesen váratlanul kiderül, hogy huszadika van, és be kell fizetni a telefonszámlát. Derült égből villámcsapás!

Aznap, midőn hitvesem gondterhelten hajol papírjai fölé, és előre fölírja a vásárolnivalókat, szentírásnak vehető, hogy huszonharmadikát írunk. A cigaretták félbetörése, az első paprikás krumpli és az utolsó százas teljes bizonyossággal jelzi, hogy itt a huszonötödike . . .

Ezután következnek az elemi csapások, amelyek idáig alattomosan várattak magukra, de ilyenkor sorozatban látogatnak meg, évek óta, szívós következetességgel. Huszonhetedikén szokott kiégni az ágyam fölött a villanykörte, és ezzel vége az olvasásnak. Huszonnyolcadikán kifogy a festék a golyóstollamból, ezzel az írásnak is befellegzett. Huszonkilencedikén, de mindig huszonkilencedikén jelenti be a gyerek, hogy másnap cirkuszba mennek az iskolával, vinni kell egy tízest. Ez az a tízes, amelyhez mindjárt tőle szoktuk kölcsönkérni a másikat.

Mikor pedig megbüntetnek a kalauz nélküli kocsin, mert lejárt a hetijegyem, és mikor már a kapupénzzel is adós maradok: ezt nevezik mások harmincadikának. Ez az a nap, amikor minden összeomlik, mert valamely égi jelből megtudjuk, hogy másnap még csak harmincegyedike van, nem pediglen elseje, amelyre minden számításunkat építettem.

Harmincegyedikén üveges szemekkel meredünk a telefonra: hátha Pocsonyaiék meghívnak egy feketére, hogy legalább valami meleg legyen a gyomrunkban. De Pocsonyaiék nem jelentkeznek, magukban dőzsölnek otthon — ők ugyanis huszonnyolcadikán kapnak fizetést.

Ráadásul ez az átkozott harmincegyedike legalább hetvenkét órából áll; az óramutató őrjítő lassúsággal vánszorog előre, mi meg fekszünk a sötétben, és néma vádakkal illetjük egymást, amiért oly ritkák a huszonnyolc napos hónapok.

Kaposy Miklós

Tv mánia

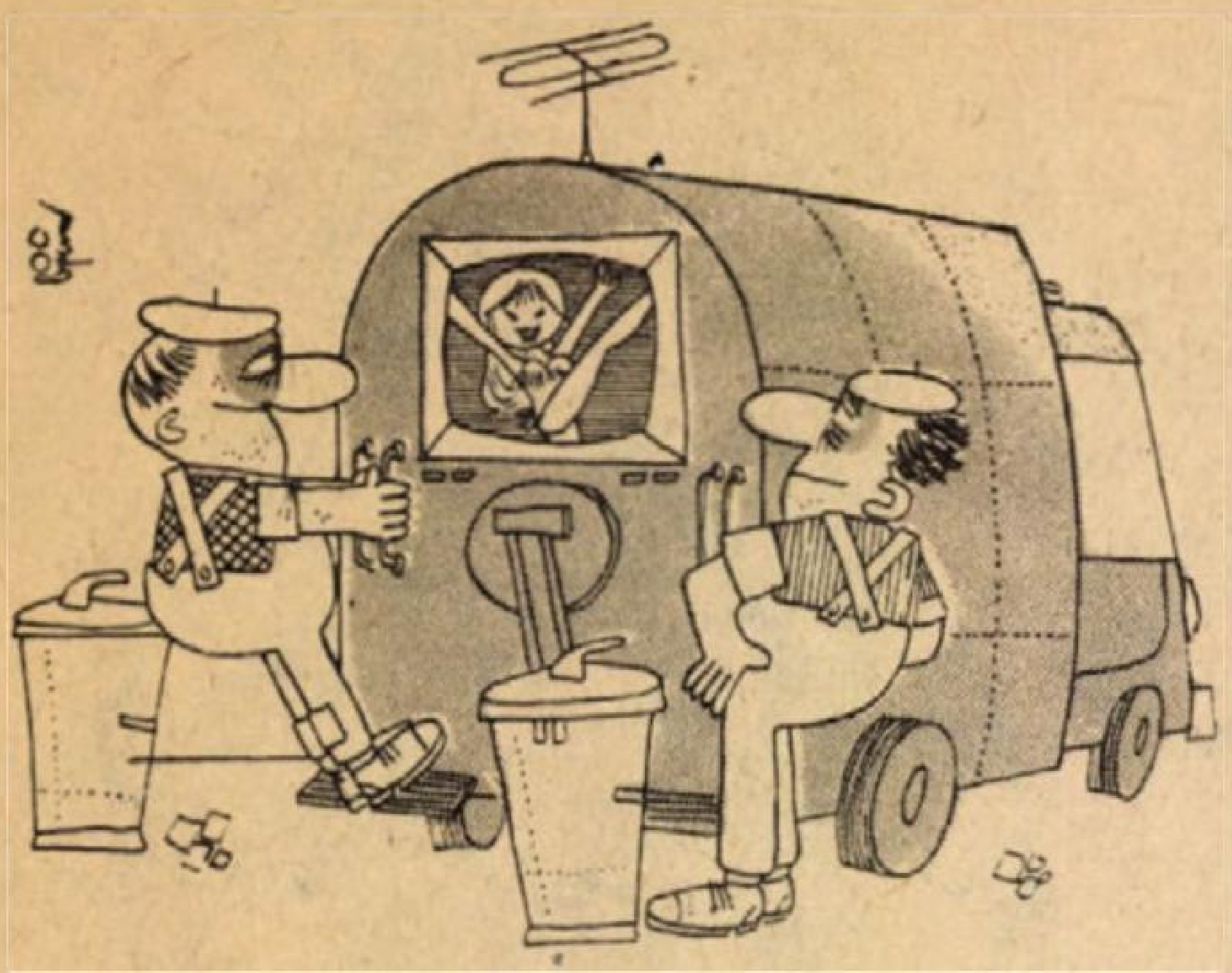

MIÉRT HARCOL AZ USA VIETNAMBAN?

Figyelemre méltó nyilatkozatot tett Mr. Harland Cleveland, az Egyesült Államok NATO-nagykövete — a „New York Post" tudósítása szerint. Ezt mondta ugyanis:

— Azért harcolunk Vietnamban, hogy bebizonyítsuk: az erőszak nem elfogadható módja az ellentétek rendezésének!

MacCarthy és Goldwater után újabb nagy amerikai filozófus!

MEGKÉRDEZTÜK MUNKATÁRSAINKAT:

Új életet kezdtek-e január 1-én?

Kérem, én január elsején még olyan részeg voltam, hogy semmire sem emlékszem vissza. A családom meséli, hogy mindenféle marhaságot csináltam — lehet, hogy új életet is kezdtem . . .

D. F.

Föltétlenül, de előbb meg kell beszélnem a dolgot a leszerelési értekezlet résztvevőivel.

F. L.

Nem tagadom, új életet kezdtem, de másnapra visszatértem a régihez, mert annyi a restanciám.

F. Gy.

Persze, már csak megszokásból is.

(f—p.)

Én mindig vállaltam a hibáimat. Mivé lennének nélkülem? 1966-ban sem hagyom őket cserben.

G. Sz.

Akaraterő, a különböző kísértésekkel bátran dacoló önfegyelem és nem kevés bölcs belátás kell ahhoz, hogy az ember új életet kezdhessen. Aki híján van ezeknek az erényeknek, aligha valósíthatja meg szándékát. Az olyan embernek viszont, aki rendelkezik a fent említett tulajdonságokkal, semmi szüksége nincs arra, hogy új életet kezdjen, mert eddig is okosan, szépen, célszerűen élt.

K. A.

Oááááá! Oáááááááá!!!

M. Gy.

Előrelátó voltam, s már december 17-én elkezdtem az új életet. Tudtam, hogy elseje körül nagy lesz a tumultus!

R. B.

Nem kezdek. Tíz évvel ezelőtt egyszer kezdtem, de azóta is jobb volt az előző.

S. P.

Nem vagyok bolond új életet kezdeni. Mit csinálnék egyszerre két élettel?

(t)

IMPORT HUMOR

TÚLZOTT ADMINISZTRÁCIÓ

(A belgrádi „Jezs"-ből)

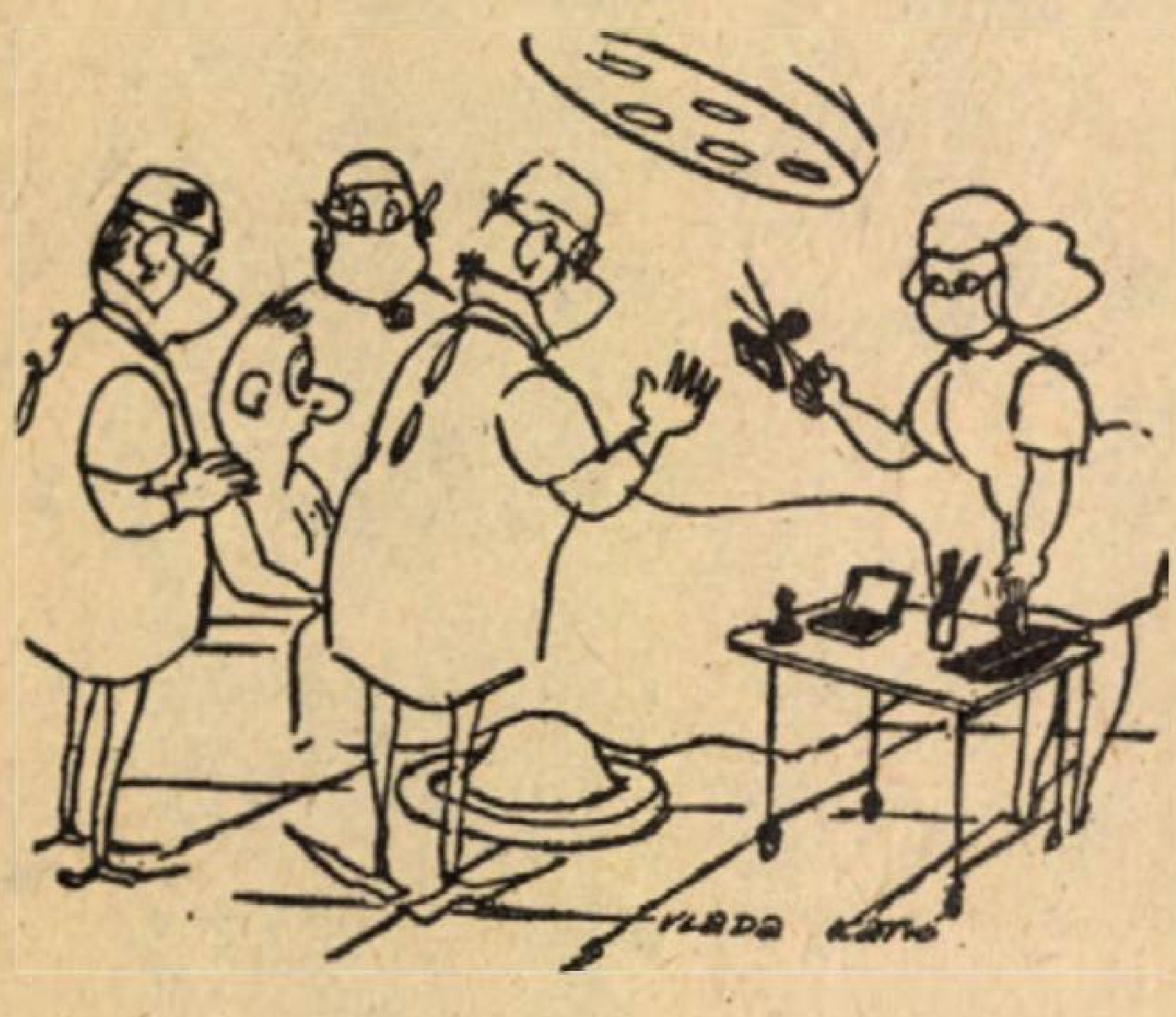

– Tessék a bélyegző, doktor úr!

VADÍTÁS

(A berlini „Eulenspiegel"-ből)

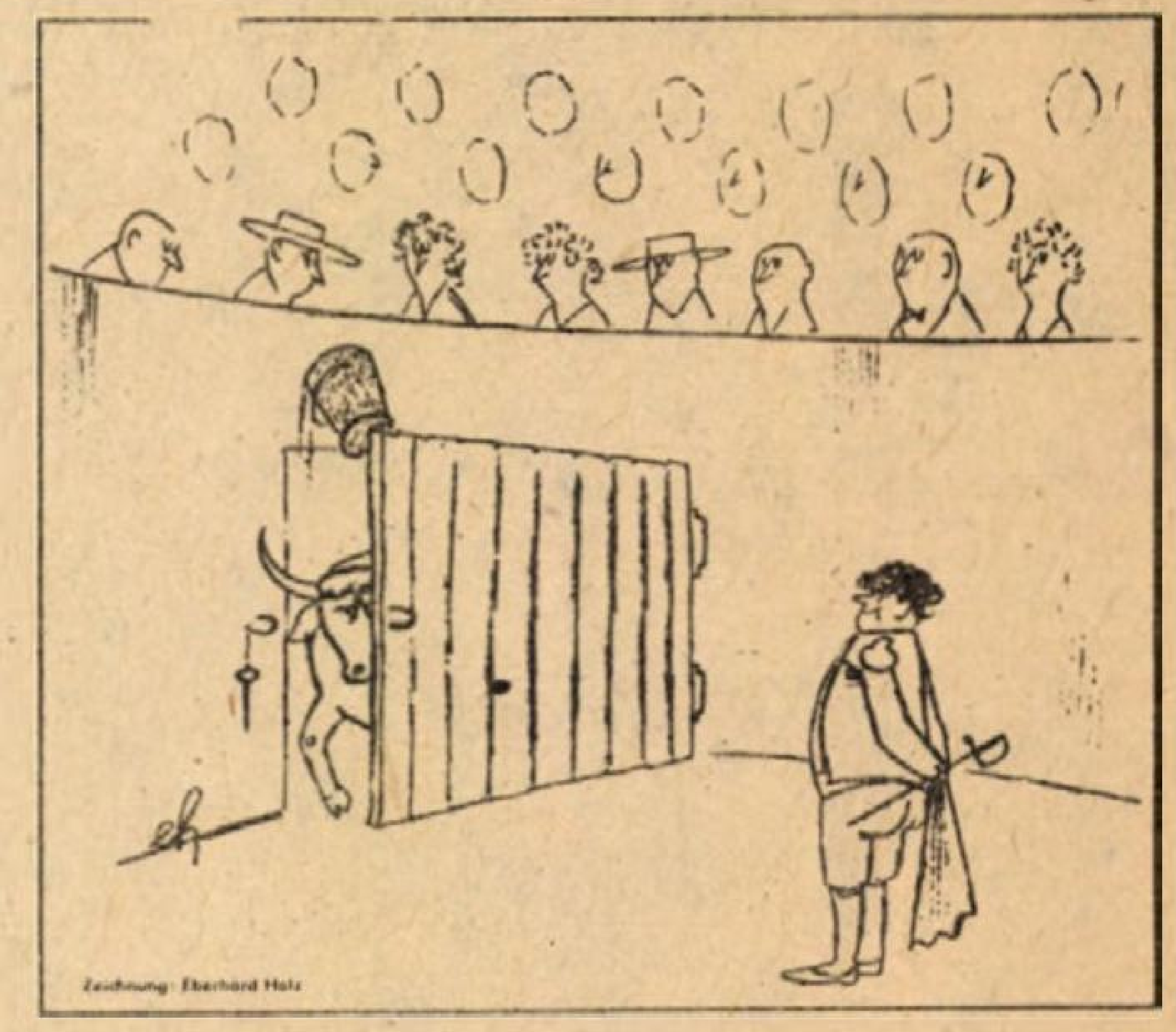

ÚTONÁLLÓ

(A havannai „Palante y Palante"-ból)

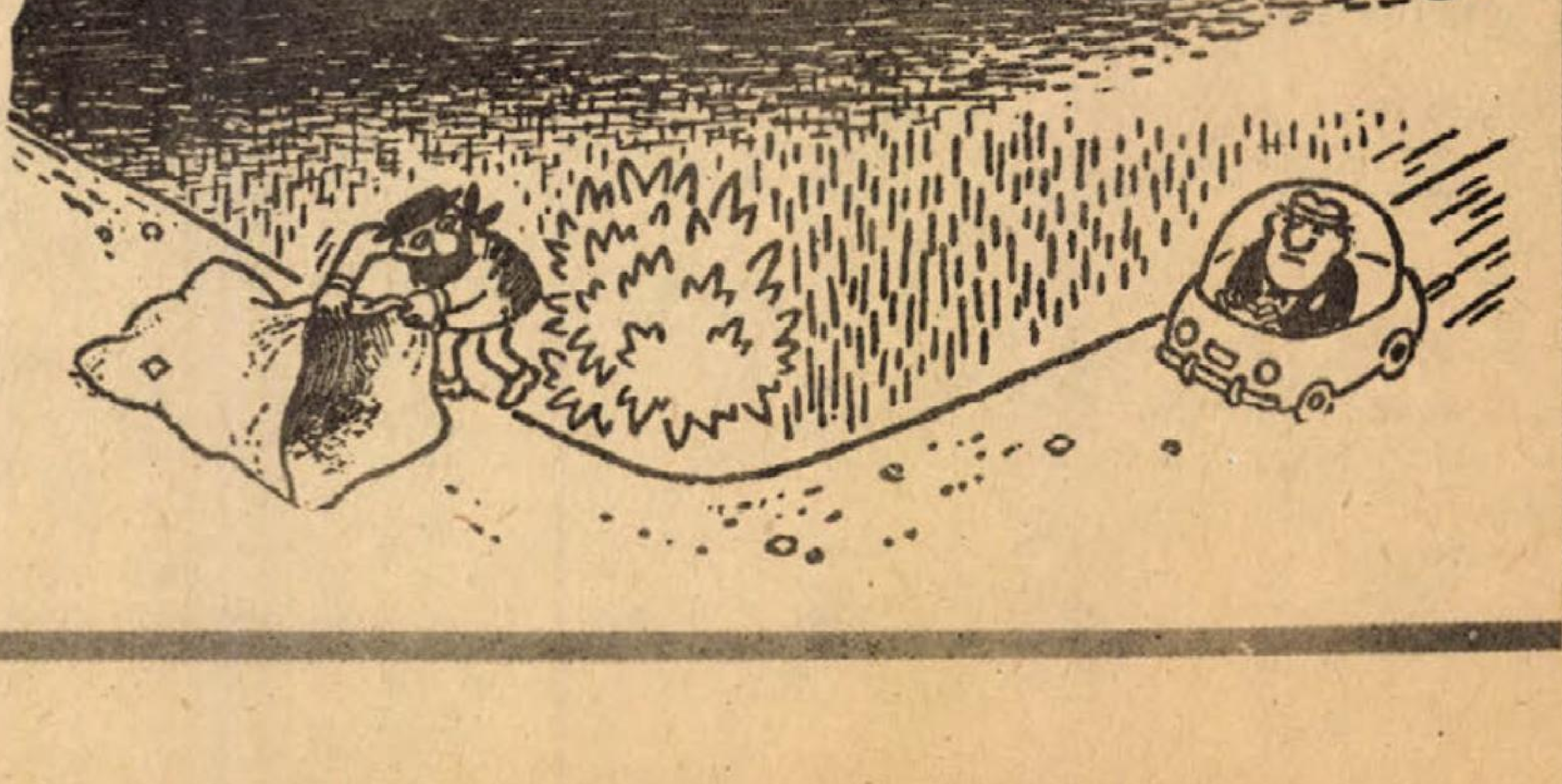

FANTASZTIKUS OLVASMÁNY

(A római „Vie Nuove"-ból)

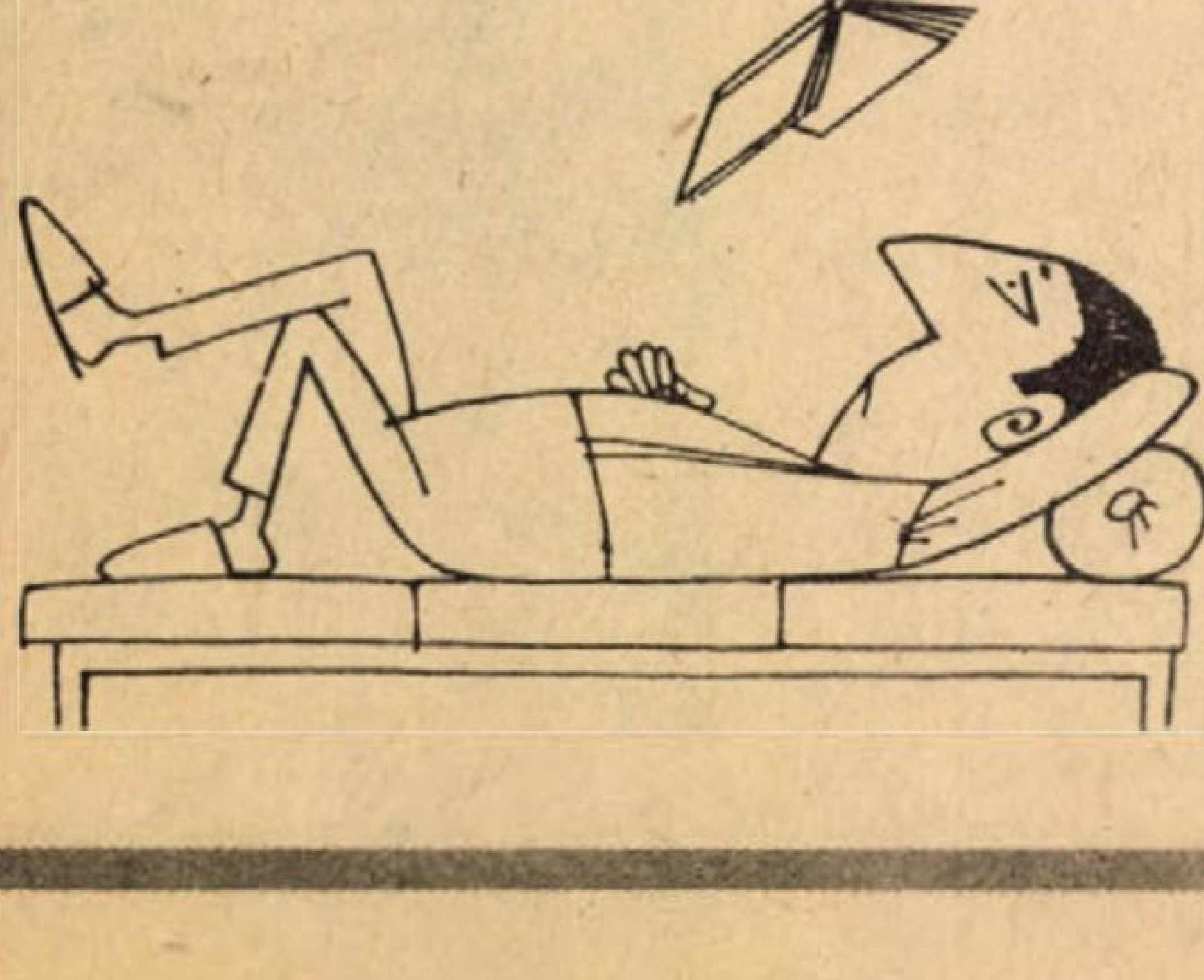

SZŰR-SZABÓ:

Az 1965' év leg...

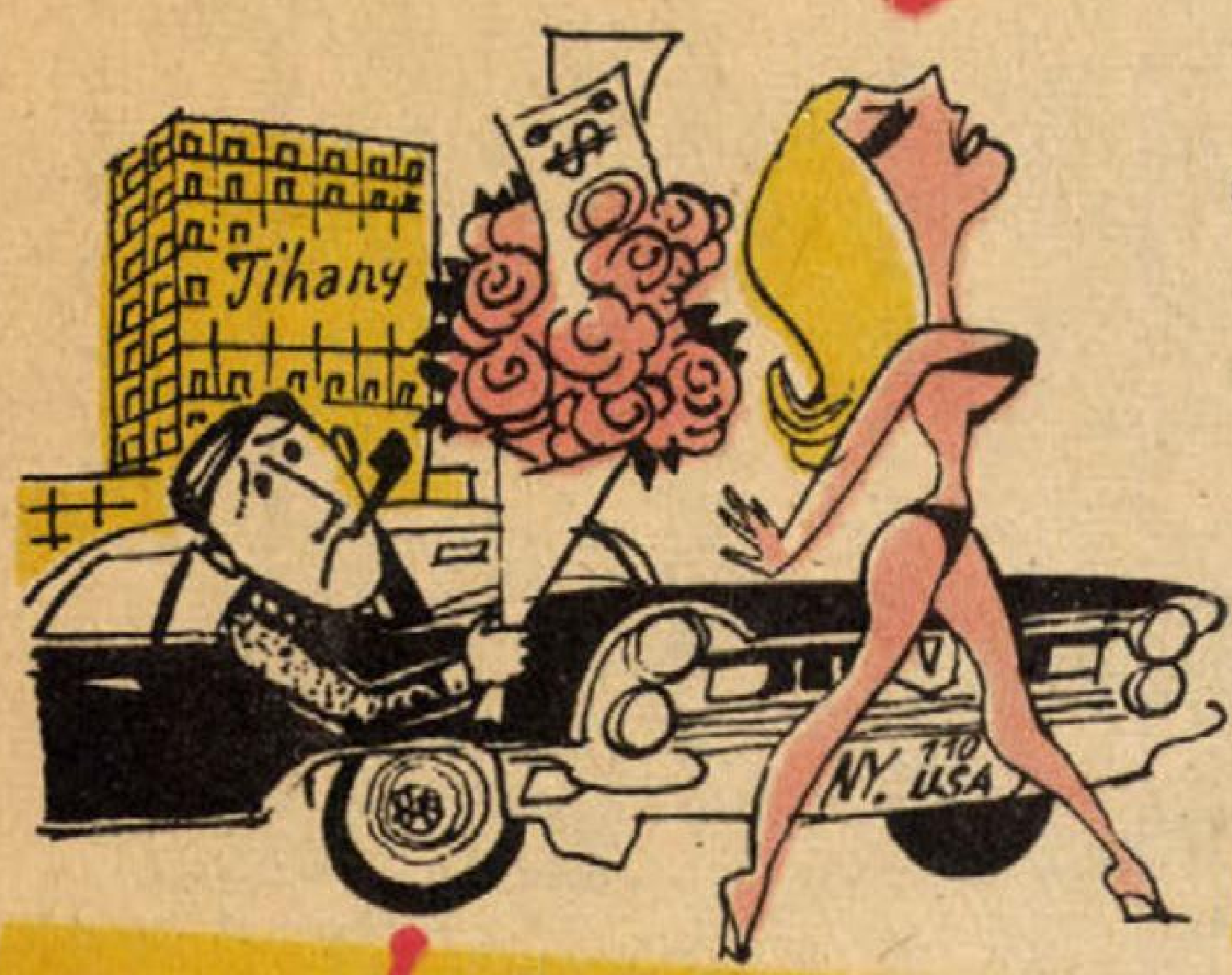
Tihany
NY. 110 USA

leghidegebb nője

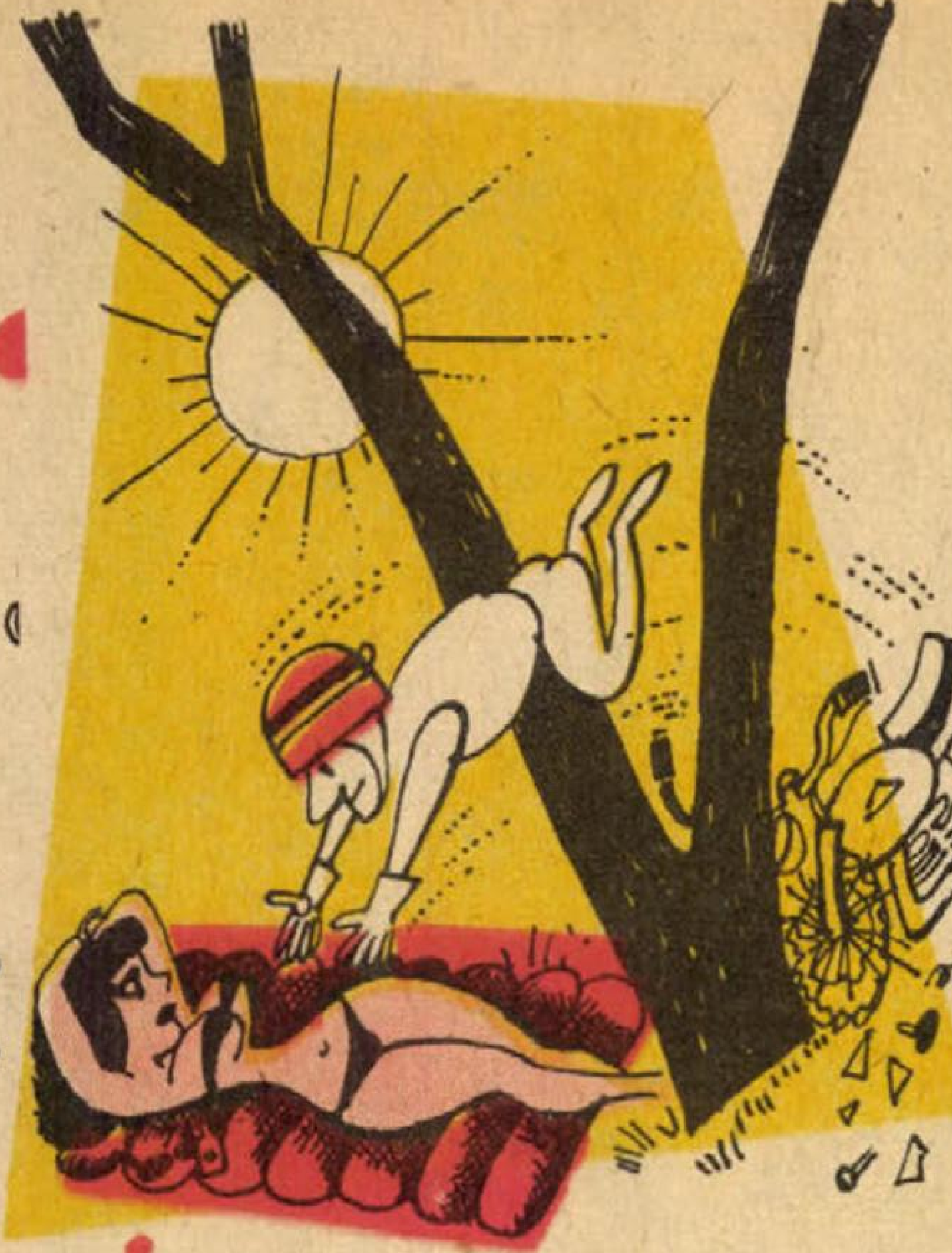

legszerencsésebb balesete

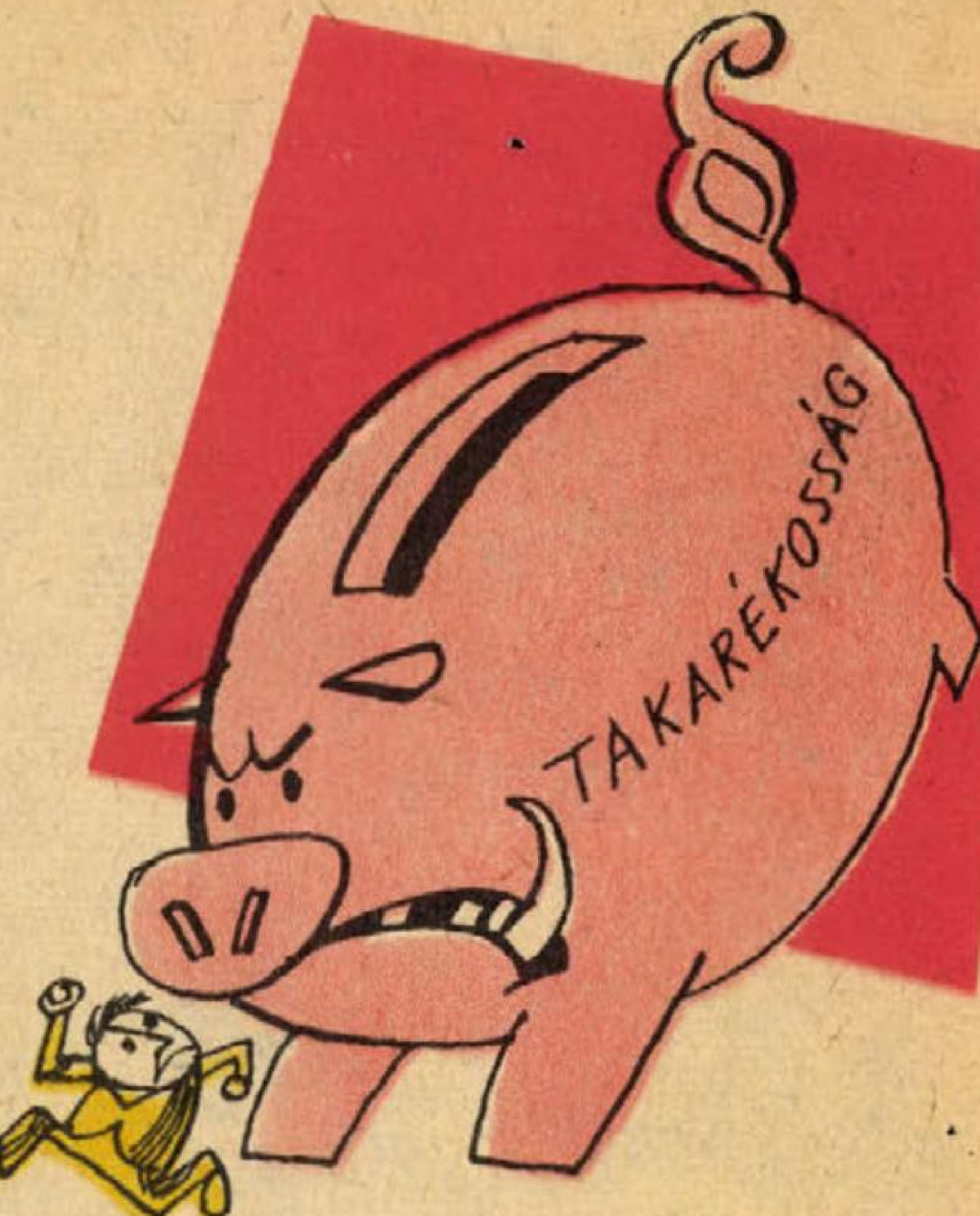
§
TAKARÉKOSSÁG

legbeijedtebb igazgatója

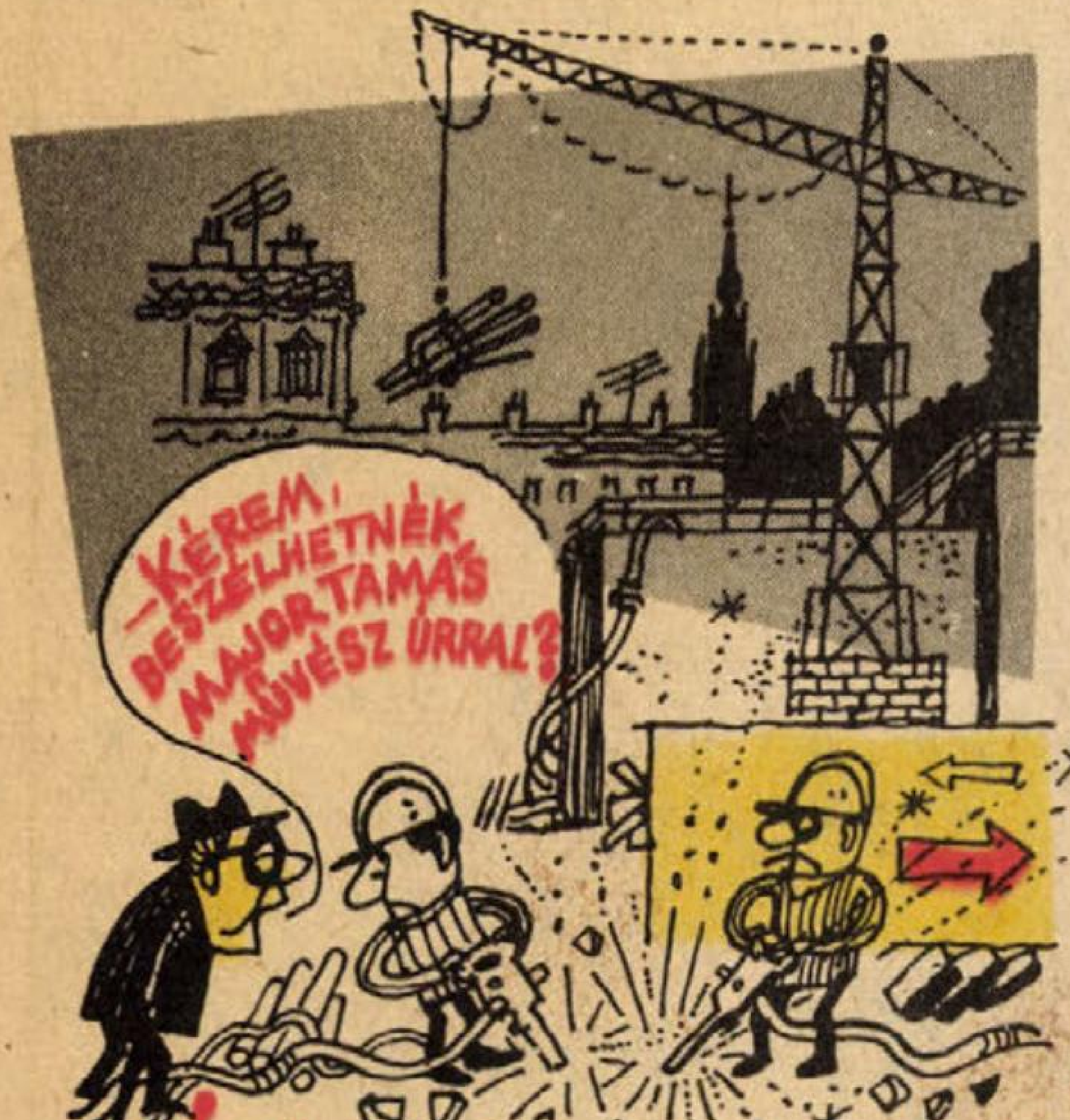
– KÉREM, BESZÉLHETNÉK MAJOR TAMÁS MŰVÉSZ ÚRRAL?

legrosszabbul tájékozott embere

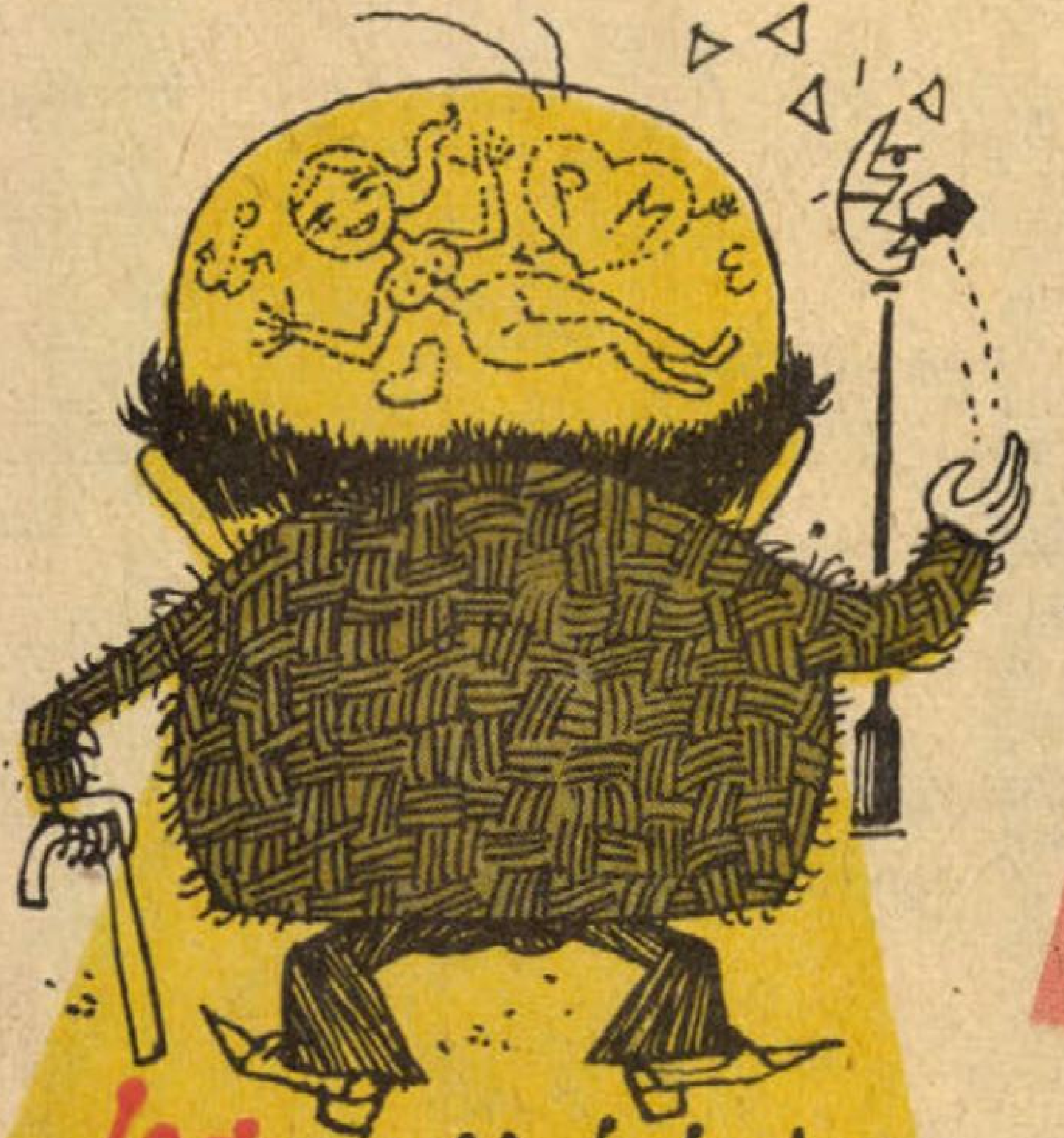

legöregebb huligánja

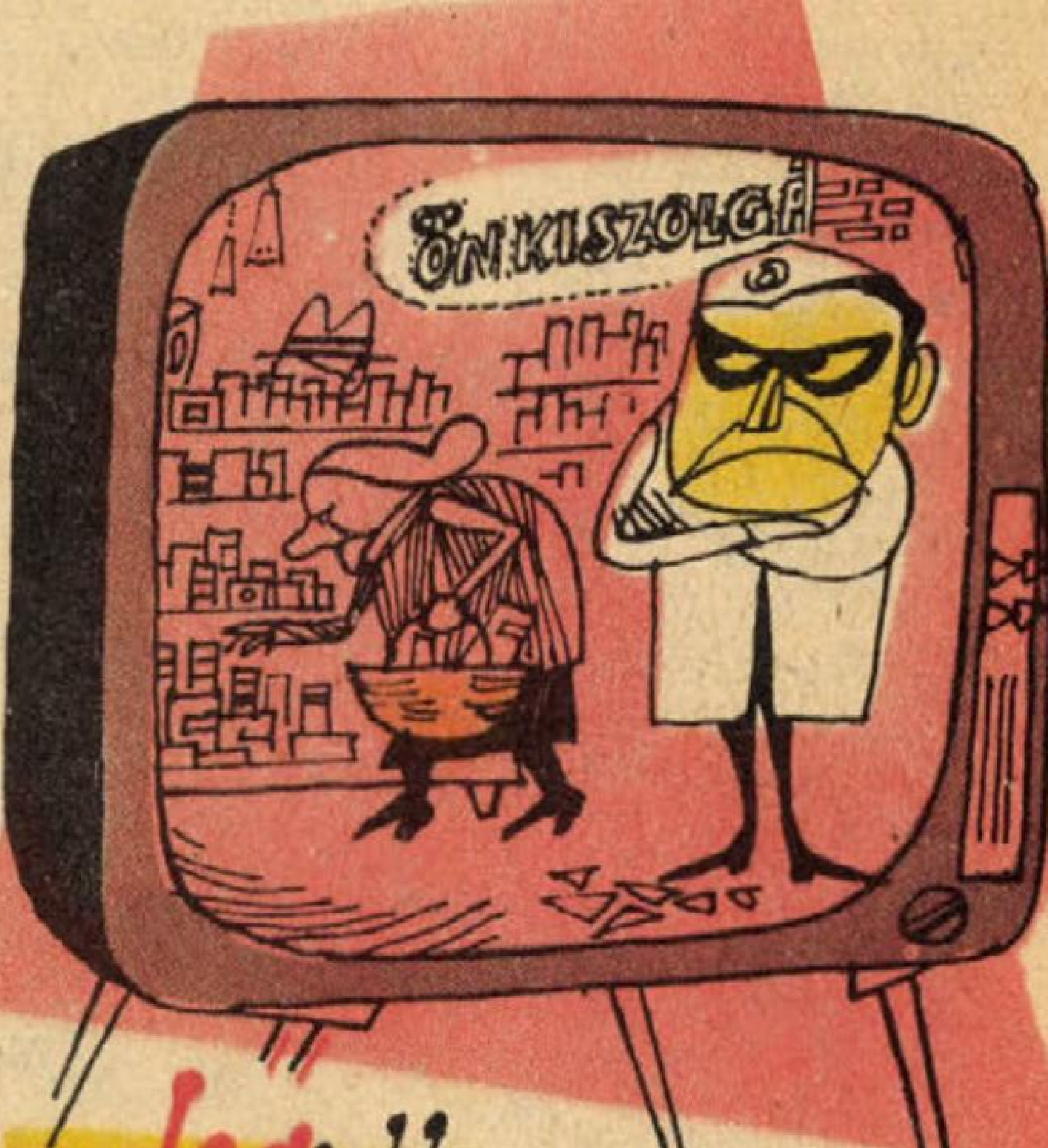
ÖN KISZOLGÁ

legjobb nyomozója

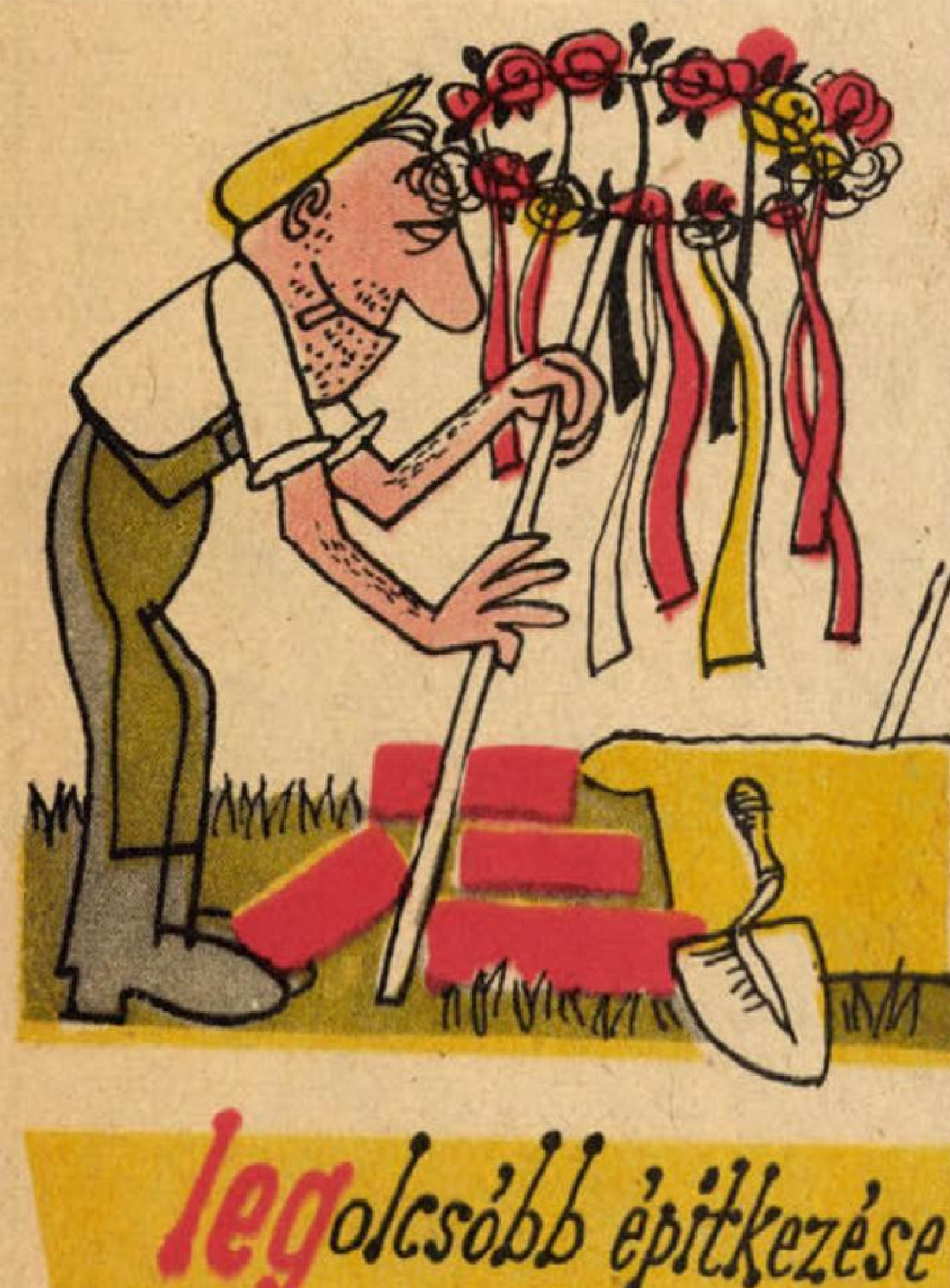

legolcsóbb építkezése

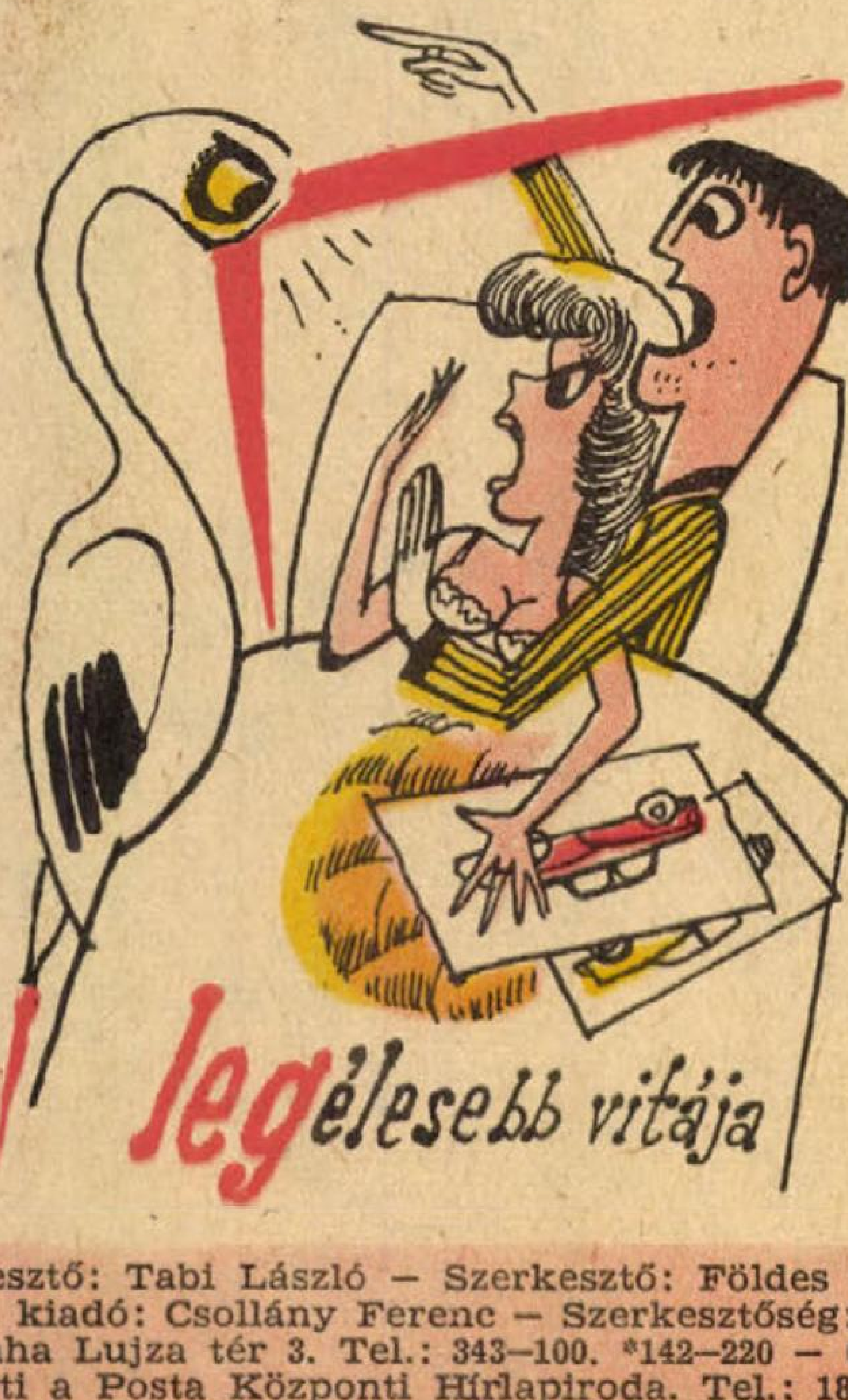

legélesebb vitája

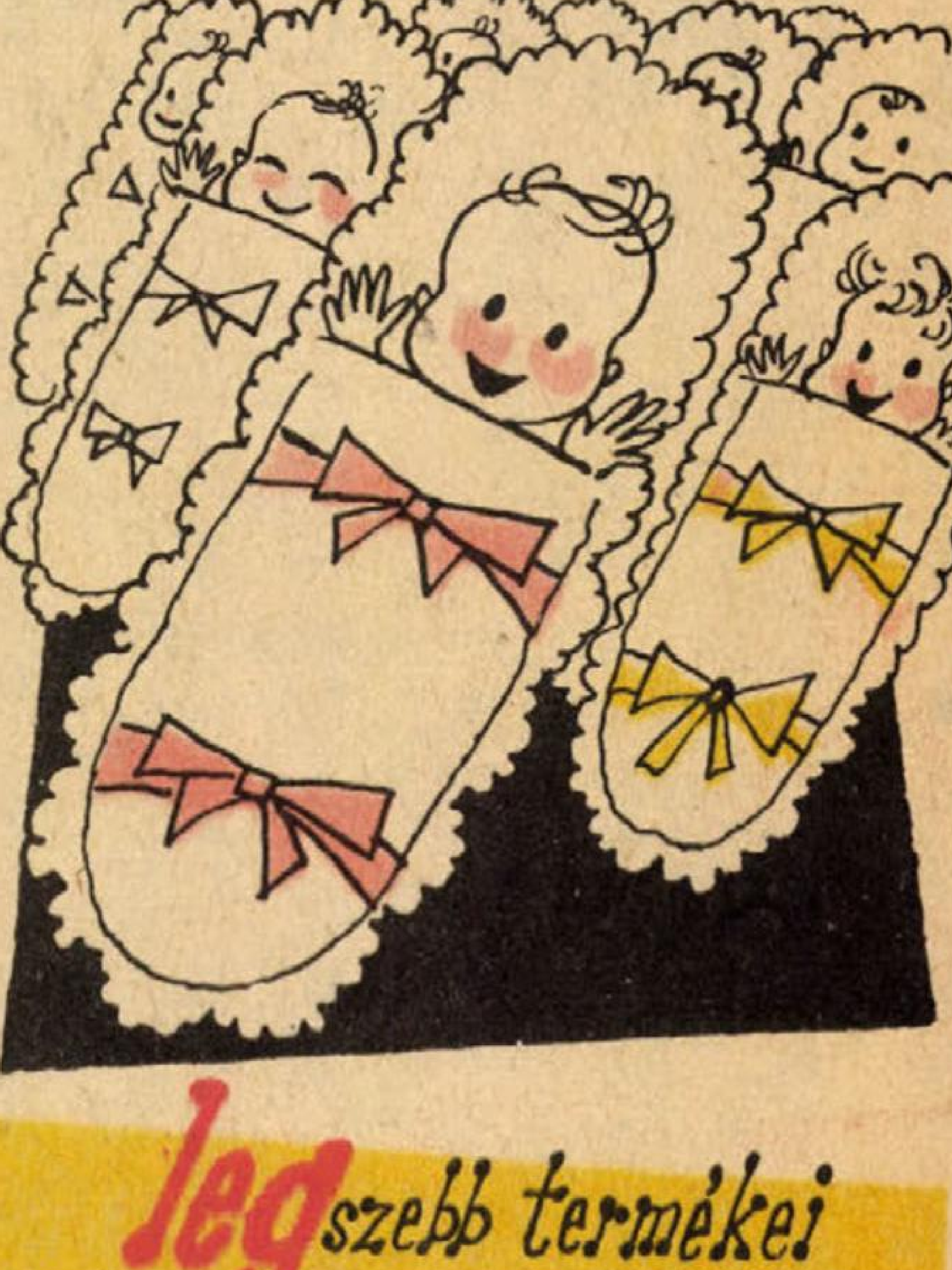

legszebb termékei

Szűr-Szabó József rajzai

Főszerkesztő: Tabi László – Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 65.7891 – Kossuth Nyomda, Budapest
Terjeszti a Posta Központi Hírlapiroda. Tel.: 180–850. INDEX: 25504